

CENS DE NIUS D'ORENETA CUABLANCA 2022



El dilluns, 4 de juliol, es va fer el cens de nius d'Oreneta cuablanca, programat pel grup d'ornitologia, dins del Projecte Orenetes, de l'Institut Català d'Ornitologia (ICO).

Tot i que l'Oreneta cuablanca (*Delichon urbica*) és una espècie de la qual, d'una forma clara, s'ha vist disminuir el nombre d'exemplars en el nostre entorn, enguany s'ha comprovat una petita recuperació en relació a l'any passat.

També s'ha observat que molts dels nius que estaven fora de colònia, han anat desapareixent. El fet de fer el cens al juliol, possiblement, fa que no es detectin nius en construcció, tot i que se n'observen de nous. I ha baixat el nombre de nius en bon estat però s'ha incrementat el nombre de nius actius.

Els resultats del cens d'enguany són els següents:

RECOMPTE TOTAL 2022

TOTAL NIUS EN BON ESTAT	97
NIUS ACTIUS	63
SENSE OCUPAR	34
EN CONSTRUCCIÓ	0

A continuació reproduïm una taula amb el nombre de nius ocupats d'aquesta espècie, comptats en els censos realitzats pel grup d'ornitologia, on es veu la línia descendent en el nombre de nius ocupats en els últims anys.

ANY	NIUS OCUPATS
2001	88
2005	110
2007	109
2008	115
2009	120
2010	119
2011	103
2012	59
2013	64
2014	62
2015	39
2016	67
2017	73
2018	60
2019	69
2020	48
2021	56
2022	63



Projecte Orenetes
Un lligam entre el medi natural i urbà
dels nostres pobles i ciutats

MOVIMENTS DE TERRES A CAN GÜELL

ARBRES D'INTERÈS DE TORRELLES DE LLOBREGAT Número de fitxa: 28

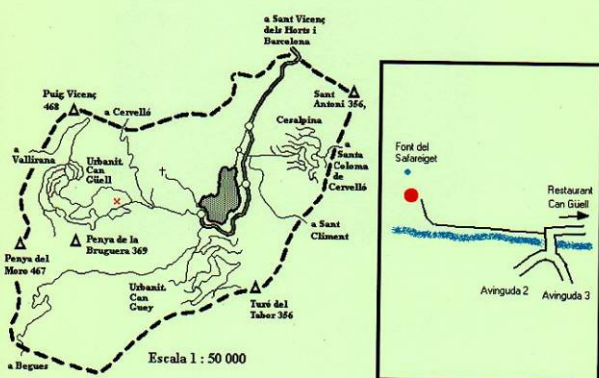
Nom Pollancre de la Font del Safareiget
Família SALICÀCIES
Especie *Populus nigra*

Mides (en metres)
Alçària 20
Volt del canó (a la soca) 4,65
Volt del canó (a 2,40 m) 2,57

Altres característiques singulars: Arbre de grans dimensions ja que és una espècie de creixement molt ràpid i disposa de gran quantitat d'aigua.

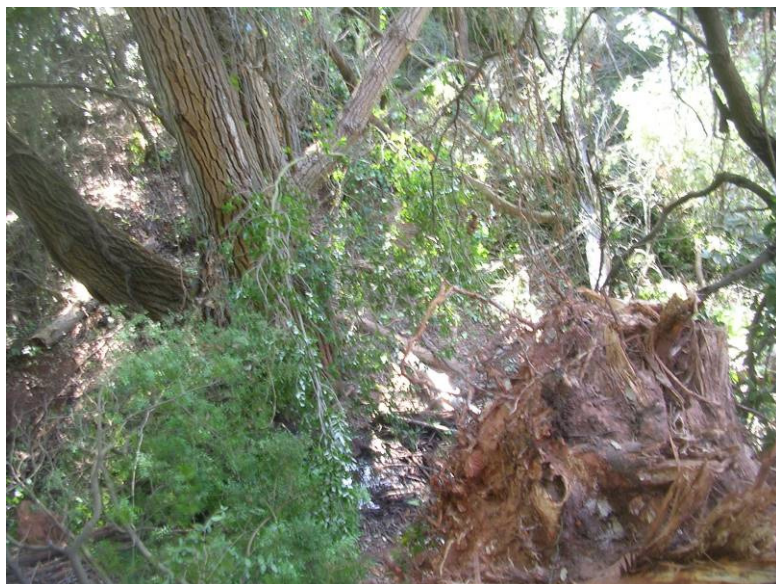
Nom de l'observador Grup de botànica
Data de l'observació 15 de juliol del 2001

Localització
Comarca Baix Llobregat
Terme municipal Torrelles de Llobregat
Indret Al costat de la Font del Safareiget
Altitud 160 m



Localització en el plànol del terme municipal de Torrelles.

Esquema de l'indret concret on trobem l'arbre.



A dalt, soca arrencada i abocada al costat del pollancre de la font del Safareiget.

Després d'haver-ne parlat en diverses reunions de junta, el 27 de juny es va acordar presentar una instància a l'ajuntament de Torrelles de Llobregat, a causa dels moviments de terres, i les seves afectacions, observats a l'entorn de la masia de can Güell.

Sembla que l'empresa propietària va demanar i obtenir un permís del departament d'agricultura per reformar els terrenys agrícoles a l'entorn de la masia. Sembla que es volia aplanar el sòl per facilitar el conreu d'arbres fruiters.

Tot i que seria positiu que es fessin inversions en la recuperació de sòl agrícola, davant l'abandonament general de conreus en el nostre entorn, el que s'ha observat fins ara ha generat preocupació.

Els moviments de terres començaren el 2020 i, davant les queixes d'alguns veïns l'ajuntament paràlitzà les obres. Fa pocs mesos es reiniciaren, se suposa que ja amb tots els permisos obtinguts, amb l'aportació de grans quantitats de terres i amb un nombrós trànsit de camions.

En la reunió de junta que es va acordar la presentació de la instància es van valorar diverses qüestions:

Diversos veïns de l'entorn de la masia de can Güell ens havien fet arribar les seves inquietuds pels moviments de terres i la modificació paisatgística observada en aquell paratge.

S'ha observat una gran aportació de terres a l'entorn de la masia de can Güell que poden afectar la mateixa masia, inclosa al catàleg d'edificis a protegir.

Algunes persones coneixedores dels elements patrimonials i arquitectònics de la masia ens havien fet arribar informació de l'extracció i comercialització d'alguns materials.

S'havia observat que els treballs que s'han realitzat amb la maquinària han afectat el marge esquerre del torrent de la font del Safareiget, amb el trencament d'arbres, i l'abocament de terres i de les soques arrencades de la zona.

A l'esquerra, les dues pàgines de la fitxa nº 28 del Catàleg d'arbres singulars de Torrelles de Llobregat, publicat pel grup de botànica l'any 2002.

Dins del torrent esmentat, al costat de la font del Safareiget hi ha un exemplar de Pollancre (*Populus nigra*) que va ser catalogat amb la fitxa nº 28 del Catàleg d'arbres singulars de Torrelles de Llobregat, publicat l'any 2002 per la nostra associació, al costat del qual s'han abocat soques d'arbres, arrencades de la zona on es fan aportacions de terres, i s'ha modificat el nivell del sòl al seu costat, al marge esquerre del



Pollancre del Safareiget
Populus nigra
Número de fitxa: 28



torrent.

Entorn de la masia de can Güell, on s'observen els moviments de terres, vist des de dalt la serra.

En la instància esmentada es va acordar demanar:

Que es protegeixi i es restauri l'entorn del torrent de la font del Safareiget, que està integrat dins del sistema hidrogràfic del municipi.

Que es protegeixi el Pollancre (*Populus nigra*) de la font del Safareiget i la font mateixa.

Que s'inspeccioni si les aportacions de terres i els moviments provocats per la maquinària s'adeqüen a la reforma d'un camp agrícola o bé, com ens han insinuat, es deuen a una activitat de dipòsit de terres excessiu, i per tant il·legal, per al permís del qual disposen.

Que es tingui en compte que les obres efectuades modifiquen substancialment el paisatge a l'entorn de la masia de can Güell, per la qual cosa proposaríem de demanar un informe de l'Observatori del Paisatge.

Que la masia de can Güell, inclosa dins del patrimoni local a preservar, sigui protegida efectivament i no es vegi exposada a l'espoliació del elements arquitectònics encara existents.

A l'esquerra, abocaments de terres al marge esquerre del torrent del Safareiget, amb les soques trencades dels arbres de dins el torrent.

Aquesta instància es va presentar al registre municipal el dimarts, 28 de juny del 2022.

Hi ha algunes qüestions que fan dubtar als veïns de la voluntat real de la propietat.

La societat propietària actual de can Güell, quan va adquirir la finca va obligar als pagesos, que eren aparcers de diverses parcel·les agrícoles, a abandonar-ne el conreu. Durant anys aquests conreus de cirerers i d'altres arbres fruiters han estat abandonats i, actualment, alguns ja eren ermots. Per tant, sobta que, de cop, l'empresa es vulgui dedicar a l'explotació agrícola de la finca.

A l'esquerra, Can Güell, amb el moviment de terres al seu costat.

També des del punt de vista de l'enginyeria agrícola es dubtós que es vulgui conrear arbres fruiters sobre un sòl desestructurat fet amb l'aportació de diversos tipus de terres barrejades.

Alguns veïns ens han fet arribar les seves sospites que, en realitat, l'activitat es basa en el dipòsit de terres sobrants d'altres llocs en obres.



A la dreta, la maquinària que fa els treballs.

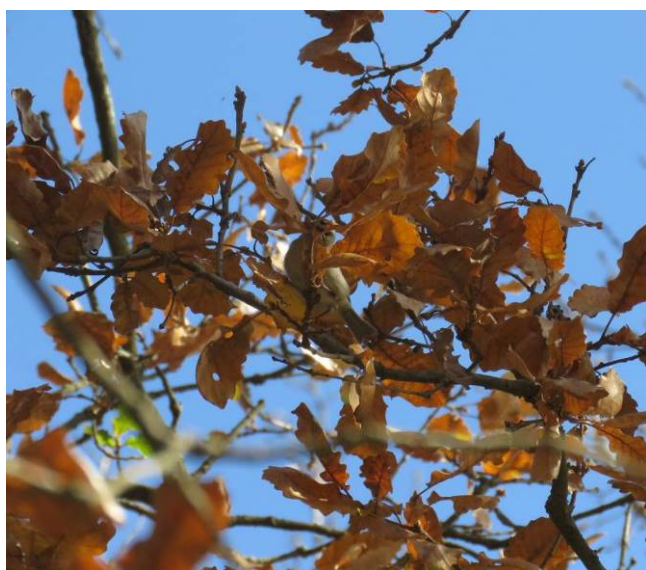


21è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA D'AUS

Aquests eren els noms correctes de les espècies (el nom científic i els populars en català, castellà i anglès), de les fotografies dels mesos d'abril, maig i juny.

Foto nº 7:	<i>Oenanthe isabellina</i> Isabelline Wheatear	Còlit pàl·lid Collalba Isabel
Foto nº 8:	<i>Fringilla montifringilla</i> Brambling	Pinsà mec Pinzón Real
Foto nº 9:	<i>Melanocorypha calandra</i> Calandra Lark	Calàndria Calandria Común
Foto nº10:	<i>Acrocephalus stentoreus</i> Clamorous Reed Warbler	Boscarla cridanera Carricero Estentóreo
Foto nº 11:	<i>Regulus ignicapillus</i> Firecrest	Bruel Reyezuelo Listado
Foto nº 12:	<i>Falco vespertinus</i> Red-footed Falcon	Falcó cama-roig Cernícalo Patirrojo

Reproduïm, a continuació, les dues fotografies del mes de juny i, després, el text de l'encarregat del concurs, amb les solucions del mes.



Les solucions del juny.

Bruel (*Regulus ignicapillus*)- Berguedà.

Es veu la cella típica de l'espècie però menys contrastada, probablement, ja que és tracta d'una femella. De totes formes es veu el negre de la brida entre l'ull i bec, més marcada que en el cas del Reietó.

Falcó cama-roig (*Falco vespertinus*)- Plans de Sió.

Un factor força determinant és el color roig de les potes. També el color gris de la cua per la part superior. Es tracta d'un exemplar de segon any i per això encara no té el plomatge sencer típic de mascle o femella.

Sergi Sales

21è CONCURS D'IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA D'AUS

Publiquem ara la classificació del 21è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus, comptant la puntuació corresponent a les dotze fotografies dels mesos de gener a juny i a la primera prova extra i, en cas d'empat, per ordre temporal de les respostes donades.

26	PUNTS:	Jaroa Lopez
23,75	PUNTS:	Manel Gonzalez
23	PUNTS:	Francina Turon
20,75	PUNTS:	Núria Rodríguez
20	PUNTS:	Lluís Estrada Tomás Blasco
18	PUNTS:	Arnau Costa Pep Domènech
17	PUNTS:	Dani Rey Faura
16,50	PUNTS:	Sandra Morujo
16	PUNTS:	Francesc Capdevila Vicenç Roig
15	PUNTS:	Octavi i Eva
14	PUNTS:	Maria Mira
4	PUNTS:	Bet Meján



Un moment de la prova final de la 16a edició del concurs, l'any 2017.

Aquestes eren les dues fotografies corresponents al mes de juliol, la resposta a les quals es podia enviar fins el diumenge, 31 de juliol.



2a PROVA EXTRA DEL CONCURS D'IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA D'AUS

Sergi Sales, l'encarregat del 21è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus, va enviar el dilluns, 11 de juliol, les fotografies de la segona prova extra del concurs.

Calia trobar 30 espècies diferents d'aus en les cinc fotografies que va enviar. Hi havia de termini per respondre per correu electrònic fins diumenge, 31 de juliol.

A continuació reproduïm les cinc fotografies i el text del correu.



Hola,

Adjunto fotografies de grups on surten com a mínim 30 espècies diferents d'ocells.

Cada encert puntua amb 0,06 punts. Els errors no resten.

Per tant, com a totes les proves extremes, es poden assolir un màxim de 2 punts.

Molta sort i recordeu de contestar abans de que acabi el mes de juliol.

Sergi Sales



2a PROVA EXTRA DEL CONCURS D'IDENTIFICACIÓ FOTOGRÀFICA D'AUS



PRIMERES OBSERVACIONS D'AUS ESTIVALS DEL 2022



Com cada any publiquem el recull de les primeres observacions d'espècies d'aus estivals i migradores fetes a l'entorn de Torrelles de Llobregat.

Els observadors que han aportat dades personals són: Tomás Blasco (TBM), Pep Domènech (PDLL), Francesc González (FGM), Isabel Mora (IMC), Juan Mora (JMM), Neus Planas (NPP), Montserrat Roig (MRR), Vicenç Roig (VRV), Rosa Simon (RSJ) i Núria Tort (NTC).

Les observacions fetes durant la maratò ornitològica del dissabte, 30 d'abril, són de:

Grup A: Pep Domènech, Rosa Simon, Pedro Manuel Sanchez i Josep Callau.

Grup B: Vicenç Roig, Juan Mora i Andrea Maquilon

Des del grup d'ornitologia agraïm totes les comunicacions rebudes.

Oreneta vulgar (*Hirundo rustica*) tres exemplars fotografiats l'1 de juliol del 2022, a can Mas, per Neus Planas.

Llista de les primeres observacions d'aus estivals del 2022.

Espècie	Nom comú	Lloc	Observadors	Data	Hora
<i>Delichon urbica</i>	Oreneta cuablanca	Rectoria	VRV	12/3	18,30
<i>Tachymarptys melba</i>	Ballester	Les Rovires	VRV	13/3	17,45
<i>Hirundo rustica</i>	Oreneta vulgar	pl. Església	VRV	26/3	7,45
<i>Otus scops</i>	Xot	Església	VRV	31/3	23,45
<i>Hirundo rustica</i>	Oreneta vulgar	centre urbà	RSJ	1/4	7,45
<i>Circaetus gallicus</i>	Àguila marcenca	serra de can Güell	JMM	6/4	12,30
<i>Tachymarptys melba</i>	Ballester	c. Martí Mas	RSJ	7/4	10,00
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	can Roig	VRV	8/4	7,30
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	can Roig	VRV	8/4	7,30
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol	Les Rovires	VRV	10/4	17,35
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	Cooperativa agr.	RSJ	11/4	9,30
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	Cooperativa agr.	RSJ	11/4	11,00
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	Centre d'Esports	IMC	12/4	matí
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	variant	VRV	13/4	7,35
<i>Apus apus</i>	Falciot negre	centre urbà	VRV	14/4	20,20
<i>Lanius senator</i>	Capsigrany	vall can Mas	VRV	15/4	15,05
<i>Ficedula hypoleuca</i>	Mastegatxes	vall can Mas	VRV	15/4	15,25
<i>Apus apus</i>	Falciot negre	c. Martí Mas	RSJ	16/4	9,00
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol	can Riera	RSJ	16/4	8,30
<i>Otus scops</i>	Xot	can Camps	RSJ/NTC/MRR	16/4	21,00
<i>Anthus trivialis</i>	Piula dels arbres	les Rovires	VRV	17/4	18,40
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol	benzinera	TBM	20/4	8,00
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort	benzinera	TBM	20/4	8,00
<i>Ficedula hypoleuca</i>	Mastegatxes	font del Cucut	TBM	20/4	8,15
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	torrent de can Reinal	TBM	20/4	9,15
<i>Oenanthe oenanthe</i>	Còlit gris	serra de can Valent	TBM	20/4	10,00
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	can Güell	NPP	22/4	matí
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	can Güell	JMM	22/4	17,15
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	can Güell	JMM	22/4	18,30
<i>Apus apus</i>	Falciot negre	can Güell	JMM	22/4	19,15
<i>Oriolus oriolus</i>	Oriol	vall can Reinal	NPP	24/4	10,20
<i>Milvus migrans</i>	Milà negre	Montpedrós	VRV	24/4	19,20
<i>Oriolus oriolus</i>	Oriol	vall can Reinal	VRV	25/4	7,45

Espècie	Nom comú	Lloc	Observadors	Data	Hora
<i>Hippolais polyglotta</i>	Bosqueta vulgar	vall can Reinal	VRV	28/4	7,50
<i>Otus scops</i>	Xot		marató A/B	30/4	
<i>Tachymarpys melba</i>	Ballester		marató A/B	30/4	
<i>Apus apus</i>	Falciot negre		marató A/B	30/4	
<i>Jynx torquilla</i>	Colltort		marató B	30/4	
<i>Hirundo rustica</i>	Oreneta vulgar		marató A/B	30/4	
<i>Delichon urbica</i>	Oreneta cuablanca		marató A/B	30/4	
<i>Luscinia megarhynchos</i>	Rossinyol		marató A/B	30/4	
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid		marató A/B	30/4	
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Enganyapastors		marató B	30/4	
<i>Phylloscopus trochilus</i>	Mosquiter de passa		marató B	30/4	
<i>Hippolais polyglotta</i>	Bosqueta vulgar		marató A/B	30/4	
<i>Oriolus oriolus</i>	Oriol		marató A/B	30/4	
<i>Caprimulgus europaeus</i>	Enganyapastors	vall can Reinal	VRV	1/5	21,10
<i>Muscicapa striata</i>	Papamosques gris	Les Rovires	VRV	22/5	18,55
<i>Oriolus oriolus</i>	Oriol	Benzinera	TBM	6/6	7,30
<i>Merops apiaster</i>	Abellerol	Benzinera	TBM	6/6	7,30
<i>Muscicapa striata</i>	Papamosques gris	font del Cucut	TBM	6/6	7,45
<i>Hippolais polyglotta</i>	Bosqueta vulgar	ca l'Heras	TBM	6/6	8,00
<i>Muscicapa striata</i>	Papamosques gris	camí dels escolars	NPP	23/6	11,07
<i>Streptopelia turtur</i>	Tórtora	can Nicolau	VRV	25/6	20,50
<i>Phylloscopus bonelli</i>	Mosquiter pàl·lid	can Coll	NPP	29/6	9,03
<i>Circaetus gallicus</i>	Àguila marcenca	serra de can Güell	FGM	6/7	18,30

Cal dir que algunes d'aquestes espècies ni nidifiquen ni s'estableixen en el nostre entorn i només es poden veure de pas durant la migració.

L'any passat es va rebre la comunicació de les espècies, que no s'han observat enguany, següents: **Aligot vesper** (*Pernis apivorus*), **Cotxa cua-roja** (*Phoenicurus phoenicurus*), **Bitxac rogenic** (*Saxicola rubetra*), **Cucut** (*Cuculus canorus*), **Oreneta cua-rogenca** (*Cecropis daurica*) i **Gaig blau** (*Coracias garrulus*).

D'altres espècies observades en el nostre entorn, en anys anteriors, de les quals enguany tampoc no s'ha rebut comunicació, són les següents: **Tallarol de garriga** (*Sylvia cantillans*), **Siboc** (*Caprimulgus ruficollis*), **Mosquiter xiulaire** (*Phylloscopus sibilatrix*), **Falcó mostatxut** (*Falco subbuteo*) i **Corriol petit** (*Charadrius dubius*).

En canvi, enguany, s'han observat aquestes dues espècies que no es van veure l'any passat: **Mosquiter de passa** (*Phylloscopus trochilus*) i **Milà negre** (*Milvus migrans*).

El 17 de juliol es va rebre la comunicació de l'observació d'un exemplar de **Martinet de nit** (*Nycticorax nycticorax*) a la riera. Es va valorar si era una espècie estival o no.



Finalment es va acordar no posar-lo a la llista d'estivals perquè, si a Europa, en general, es considera una espècie estival que migra a l'Àfrica per hivernar, a la península ibèrica s'hi queda una petita població hivernant.

A la llista patró del delta del Llobregat, de l'any 2018, el Martinet de nit hi apareixia com a nidificant, estival no reproductor, migrant comú i com hivernant escàs.

Mosquiter pàl·lid (*Phylloscopus bonelli*)
fotografiat a can Coll, el 29 de juny del 2022.
Neus Planas.

OBSERVACIONS ORNITOLÒGIQUES DEL JULIOL

Aquestes són les observacions del juliol del 2022 de les quals hem rebut comunicació. A la nova plataforma Minka, dins del projecte Observacions ornitològiques de Torrelles de Llobregat (https://minka-sdg.org/observations?project_id=13) hi ha més observacions.

Des del grup d'ornitologia agraïm aquestes comunicacions a totes les persones que ho han fet. Ajuden a conèixer millor l'avifauna del nostre entorn.

Martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*) (1 ex. jove) fotografiat a les Camanyes.
Diumenge, 31 de juliol del 2022, a les 18,42 hores.
Observador: Vicenç Roig

Duc (*Bubo bubo*) (1 ex.) + **Xot** (*Otus scops*) (2 ex.) + **Enganyapastors** (*Caprimulgus europaeus*) (2 ex.) escoltats des de can Nicolau.
Dissabte, 30 de juliol del 2022, a les 21,45 hores.
Observador: Vicenç Roig

Gaig (*Garrulus glandarius*) (4 ex.) fotografiat al raval Perruca.
Divendres, 29 de juliol del 2022, a les 12,52 hores.
Observador: Vicenç Roig

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (1 ex.) observat en una torre elèctrica al puig Vicenç.
Dimecres, 27 de juliol del 2022, a les 12,52 hores.
Observador: Vicenç Roig

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (1 ex. anellat) observat en un xiprer del cementiri.
Dimecres, 27 de juliol del 2022, a les 12,13 hores.
Observador: Vicenç Roig

Cabra boja (*Strix aluco*) (1 ex.) escoltat al centre urbà.
Dimecres, 27 de juliol del 2022, a les 5,30 hores.
Observadora: Neus Planas

Picot garser petit (*Dendrocopos minor*) (1 ex.) observat repicant i cantant als pollancre de la rotonda de can Roig.
Dimarts, 26 de juliol del 2022, a les 9,15 hores.
Observador: Vicenç Roig

Polla d'aigua (*Gallinula chloropus*) (1 ex.) observat a la passera de can Gallina.
Diumenge, 24 de juliol del 2022, a les 18,20 hores.
Observador: Vicenç Roig

Esparver (*Accipiter nisus*) (1 ex.) observat al bosc del marge esquerra de la riera, a l'Abeurada.
Dissabte, 23 de juliol del 2022, a les 20,15 hores.
Observador: Vicenç Roig

Cabusset (*Tachybaptus ruficollis*) (2 ex.) observats a la bassa del mas Segarra.
Dimecres, 20 de juliol del 2022, a les 19 hores.
Observador: Vicenç Roig

Abellerol (*Merops apiaster*) (x ex.) escoltat un grup al raval Roig.
Dimarts, 19 de juliol del 2022, a les 9 hores.
Observador: Vicenç Roig

Cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*) (3 ex.) observats a les Camanyes.
Diumenge, 17 de juliol del 2022, a les 20,30 hores.
Observador: Vicenç Roig

Martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*) (1 ex.) fotografiat a les Camanyes.
Diumenge, 17 de juliol del 2022, a les 19 hores.
Observador: Vicenç Roig

Gratapalles (*Emberiza cirius*) (4 ex.) observats al raval Gener.
Diumenge, 17 de juliol del 2022, a les 8,16 hores.
Observador: Vicenç Roig

Falcó pelegrí (*Falco peregrinus*) (2 ex.) observats a la vall de can Reinal.
Diumenge, 17 de juliol del 2022, a les 7,56 hores.
Observador: Vicenç Roig



Merla blava (*Monticola solitarius*) (1 ex.) fotografiat a l'església.
Dissabte, 16 de juliol del 2022, a les 8,28 hores.
Observador: Vicenç Roig

Mussol comú (*Athene noctua*) (1 ex.) escoltat i gravat a la Plana.
Dissabte, 16 de juliol del 2022, a les 0,50 hores.
Observadora: Àngela Fàbregues

Gafarró (*Serinus serinus*) (1 ex.) fotografiat al camí de la creu de Sant Pau.
Divendres, 15 de juliol del 2022, a les 9,44 hores.
Observadora: Neus Planas

Xot (*Otus scops*) (1 ex.) + **Cabra boja** (*Strix aluco*) (1 ex.) escoltats al centre urbà.
Divendres, 15 de juliol del 2022, a les 5,45 hores.
Observador: Vicenç Roig

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (2 ex.) fotografiats a la creu del Pedró.
Dimecres, 13 de juliol del 2022, a les 19,14 hores.
Observadora: Neus Planas

Cuereta torrentera (*Motacilla cinerea*) (3 ex.) observats al pont de les Camanyes.
Dissabte, 9 de juliol del 2022, a les 21 hores.
Observador: Vicenç Roig

Pinsà comú (*Fringilla coelebs*) (3 ex.) escoltats cantant des del turó de la Bruguera a can Güell.
Dissabte, 9 de juliol del 2022, al matí.
Observador: Juan Mora

Oriol (*Oriolus oriolus*) (1 ex.) fotografiat cap al mas Segarra.
Divendres, 8 de juliol del 2022, a les 10,59 hores.
Observadora: Neus Planas

Verdum (*Chloris chloris*) (1 ex.) fotografiat a can Sostres.
Divendres, 8 de juliol del 2022, a les 10,49 hores.
Observadora: Neus Planas

Papamosques gris (*Muscicapa striata*) (1 ex.) fotografiat al forn de la calç.
Dimecres, 6 de juliol del 2022, a les 19 hores.
Observador: Vicenç Roig

Àguila marcenca (*Circaetus gallicus*) (1 ex.) observat des de can Güell cap al puig Vicenç.
Dimecres, 6 de juliol del 2022, a les 18,30 hores.
Observador: Francesc González

Mussol comú (*Athene noctua*) (1 ex.) + **Cabra boja** (*Strix aluco*) (1 ex.) escoltats al centre urbà.
Dimarts, 5 de juliol del 2022, a les 5,15 hores.
Observador: Vicenç Roig

Xoriguer (*Falco tinnunculus*) (1 ex. anellat) fotografiat a can Güell.
Diumenge, 3 de juliol del 2022, a les 10,55 hores.
Observadora: Isabel Mora

Bernat pescaire (*Ardea cinerea*) (1 ex.) observat a la riera, a can Gallina, amb l'ala trencada.
Diumenge, 3 de juliol del 2022, a les 19 hores.
Observador: Vicenç Roig

Cabusset (*Tachybaptus ruficollis*) (3 ex.) observats a la bassa del mas Segarra.
Dissabte, 2 de juliol del 2022, a les 20,30 hores.
Observador: Vicenç Roig

Corb (*Corvus corax*) (80 ex.) observats al Montpedrós i can Gallina.
Dissabte, 2 de juliol del 2022, a les 19 hores.
Observador: Vicenç Roig

Ballester (*Tachybaptus melba*) (1 ex.) fotografiat a can Mas.
Divendres, 1 de juliol del 2022, a les 10,20 hores.
Observadora: Neus Planas



PAPALLONES DIURNES DEL NOSTRE ENTORN

Com informàvem el mes passat, es va acordar publicar una pàgina mensual al nostre full informatiu sobre les observacions de papallones diürnes en el nostre entorn.

Actualment hi ha un projecte amb el nom d'Invertebrats de Torrelles de Llobregat, a la plataforma Minka, on es poden pujar totes les observacions de lepidòpters i d'altres invertebrats del nostre entorn. Hi podeu pujar les vostres observacions.

https://minka-sag.org/observations?project_id=12

Si ho preferiu, podeu enviar les vostres observacions de papallones diürnes al correu electrònic de l'ANT.

Envieu les vostres fotografies, nom de l'espècie, localització i datació. Agraïrem totes les col·laboracions i anirem publicant cada mes les observacions rebudes.

Per començar, en aquest número, reproduïrem les observacions del mes de juny. Com que encara no havíem anunciat la intenció de publicar-les, totes són del projecte d'Invertebrats de Torrelles de Llobregat i l'única observadora és Neus Planas. N'hem escollit una de cada espècie. És una mostra de la varietat d'espècies de lepidòpters que es poden observar en el nostre entorn. Esperem que en els propers mesos es pugui recollir observacions de més persones. Per això demanem la vostra col·laboració.

Safranera de l'alfals (*Colias croceus*) observada a La Clota.

Dimecres, 29 de juny del 2022, a les 11 hores.



Blaveta comuna (*Polyommatus icarus*) observada a La Clota.

Dimecres, 29 de juny del 2022, a les 10,55 hores.



Reina zebra (*Iphiclides feisthamelii*) observada a can Coll.

Dimecres, 29 de juny del 2022, a les 9,47 hores.



Blanqueta de la col (*Pieris rapae*) observada al Mig mon.

Dilluns, 27 de juny del 2022, a les 17,05 hores.



Leonada de garriga (*Coenonympha dorus*) observada al Mig mon.

Dilluns, 27 de juny del 2022, a les 16,39 hores.



Bruixa (*Coenonympha dorus*) observada al raval Mas.

Divendres, 24 de juny del 2022, a les 9,29 hores.



Escac ibèric (*Melonargia lachesis*) observada a can Mas.

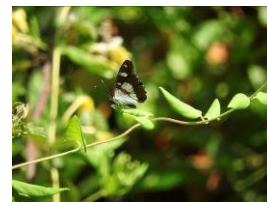
Divendres, 24 de juny del 2022, a les 7,20 hores.



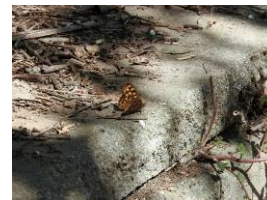
Margenera comuna (*Lasiommata megera*) observada al camí de la creu de Sant Pau.
Divendres, 24 de juny del 2022, a les 6,32 hores.



Nimfa mediterrània (*Limenitis reducta*) observada al raval Perruca.
Dijous, 23 de juny del 2022, a les 10,55 hores.



Bruna del bosc (*Pararge aegeria*) observada al raval Perruca.
Dijous, 23 de juny del 2022, a les 10,31 hores.



Saltabardisses cintada (*Pyronia bathseba*) observada a la costa del Pedró.
Dimecres, 15 de juny del 2022, a les 18,13 hores.



Atalanta (*Vanessa atalanta*) observada a la costa del Pedró.
Dimecres, 15 de juny del 2022, a les 17,47 hores.



Saltabardisses de solell (*Pyronia cecilia*) observada a la costa del Pedró.
Dimecres, 15 de juny del 2022, a les 17,36 hores.



Migradora dels cards (*Vanessa cardui*) observada al camí del cementiri.
Dijous, 9 de juny del 2022, a les 17,59 hores.



Marroneta de l'alzina (*Satyrrium esculi*) observada a la costa del Pedró.
Dijous, 9 de juny del 2022, a les 16,53 hores.



Papallona reina (*Papilio machaon*) observada a la serra de can Valent.
Dijous, 2 de juny del 2022, a les 8,54 hores.



Blaveta de l'heura (*Celastrina argiolus*) observada a can Coll.
Dijous, 2 de juny del 2022, a les 7,37 hores.



Acompanyem aquest full informatiu amb el número 243 de la Col·lecció Documents d'ant, amb el títol “**Les zones àrides**”.

En el número 112 de la revista *Mètode* de la Universitat de València, es va publicar un monogràfic sobre «Zones àrides: Oportunitats, reptes i amenaces», coordinat pels professors Jaime Martínez-Valderrama i Emilio Guirado, investigadors de l'Institut Multidisciplinari per a l'Estudi del Medi de la Universitat d'Alacant, i per Fernando T. Maestre, director del Laboratori d'Ecologia de Zones Àrides i Canvi Global de la Universitat d'Alacant.

Per confeccionar aquest document hem triat dos articles d'aquest monogràfic. Són “La vida adaptada a la precarietat. Ecologia de les zones àrides” dels mateixos autors que han coordinat el monogràfic, i “Ciència i política contra la desertificació. La resposta de les institucions davant un repte global” de Víctor M. Castillo Sánchez, professor d'investigació del Grup d'Investigació de Conservació de Sòls i Aigües del Centre d'Edafologia i Biologia Aplicada del Segura (ENCEBES-CSIC), a Múrcia.

A més, hi hem afegit un article publicat al següent número, el 113, de *Mètode*, amb el títol “Flors entre l'arena al Sàhara Occidental. Fauna i flora en temps de guerra” del periodista Vicent Garcia Devís.

Ho hem acabat complementant amb unes informacions, publicades al digital Vilaweb, sobre la mateixa publicació *Mètode* i el naixement de cries d'espècies de mamífers procedents del Sahara al zoo de Barcelona.

A continuació reproduïm un article del web d'Ecologistes en acció, sense les notes de referència, que tracta sobre la desertificació a Espanya, de dos professors de la Universitat de Múrcia.

Desertificació a Espanya: una perspectiva crítica

19/06/2006

Barrancos de Gebas/Viquipèdia



Erosió i desertificació són dues paraules màgiques perquè connecten amb sentiments col·lectius profunds, com ara abandó, desolació i mort, i són un exemple dels problemes ambientals sobre els quals sembla no haver-hi grans dissidències, ni entre els ciutadans ni entre les diferents institucions públiques, els investigadors i les veus ambientalistas. Aquest aparent consens està afavorit per una sèrie de tòpics, és a dir, d'idees fàcilment acceptades des del principi pel seu poder explicatiu, pràcticament no qüestionades i amb grans dosis d'inèrcia enfront del seu possible reemplaçament.

La següent reflexió s'enfoca a partir de l'anàlisi del discurs més generalitzat entorn de la desertificació, el plantejament de la qual podria ser el següent: “La desertificació és un procés de degradació del sòl, aigua, vegetació i altres recursos que a Espanya és degut, sobretot, a l'erosió hídrica, la qual al seu torn es deu en bona part a la secular destrucció de la vegetació. L'únic remei definitiu és la reconstrucció de la coberta vegetal protectora”. Aquesta connexió d'idees ofereix una via a la seua discussió ordenada.

Desertificació, degradació del sòl i erosió

En 1991 el PNUMA va definir la desertificació com “La degradació de la terra en zones àrides, semiàrides i subhúmedes a causa d'un impacte humà negatiu”. Aquest concepte resulta molt vague i ampli, ja que en principi ha de considerar qualsevol tipus de degradació de la terra incloent processos tan variats com la salinització, la qualitat paisatgística, la banalització d'ecosistemes, els impactes generats per les activitats extractives, la contaminació de sòls, etc. No obstant això, almenys a Espanya, en la pràctica usualment només s'associa amb uns pocs processos concrets com la salinització i sobretot l'erosió del sòl, sense que això implique necessàriament que tals processos són els principals o més rellevants processos de degradació existents en un territori concret.

La utilització del terme desertificació com a expressió dels diferents processos de degradació posseeix, a més, diversos efectes contraproductius. En primer lloc, es tracta d'una definició que no aporta res nou ni és útil, ja que pot referir-se a processos massa diferents. Resulta almenys confús al·ludir amb un mateix terme a la diversitat de processos i problemes de degradació existents en cada lloc. La utilitat del concepte de desertificació ha sigut qüestionada també en altres contextos territorials, per la seua àmplia i vaga definició.

En segon lloc, en assimilar desertificació amb degradació, s'enforteixen les connotacions negatives que injustificadament rep un altre terme pròxim: el de desert, connotacions negatives profundament arrelades en l'opinió pública i en bona part de l'àmbit tècnic. Així, les àrees desèrtiques i zones àrides, les quals es defineixen en termes estrictament climàtics, són considerades com a zones degradades, per la qual cosa són receptores de tota mena d'infraestructures, polígons industrials, abocaments i acumulacions de residus sense que això genere una preocupació especial. Aquestes zones estan patint per això una alarmant pèrdua de qualitat paisatgística i ambiental, especialment en els saladers i zones estepàries.

Erosió del sòl a Espanya

L'erosió es defineix generalment com l'arrancada, transport i sedimentació de materials, encara que en àmbits no científics es tendeix a associar l'erosió només amb l'arrancada de materials i no amb els processos de sedimentació. A Espanya la desertificació s'ha associat principalment amb l'erosió, especialment amb l'erosió en el medi natural. Aquesta identificació, encara activa en molts àmbits, no pot continuar sustentant-se ni des d'un punt de vista científic ni des del punt de vista de les implicacions socioeconòmiques que solen associar-se als processos de desertificació. Un nombre creixent de treballs de recerca mostren que la majoria de les taxes d'erosió que s'havien estimat en medis naturals i semi-naturals a Espanya, i encara en ús, estan considerablement sobreestimades per diverses raons metodològiques:

1 En primer lloc, a Espanya s'ha utilitzat de forma generalitzada l'equació USLE, amb algunes modificacions, per a estimar les taxes d'erosió a gran escala espacial. Això és inadequat perquè aquesta equació va ser dissenyada per a xicotetes parcel·les agrícoles (amb una longitud de desenes de metres) i fora d'aquest context (xicoteta escala, ús agrícola), dóna lloc a importants sobreestimes. En una revisió sobre taxes d'erosió a Múrcia, que habitualment es considera un territori especialment vulnerable enfront de l'erosió i la

desertificació, i després d'analitzar 316 treballs de recerca (6), s'ha evidenciat que la USLE i mètodes similars donen lloc a taxes d'erosió entre 10 i 60 vegades majors que els obtinguts amb mesures.

Això ha jugat un paper essencial en la justificació tècnica de la passada política forestal espanyola, que considerava que el matoll, especialment en àrees com el Sud-est Ibèric, patia altes taxes d'erosió que havien d'atallar-se a través de correccions hidrològiques i repoblacions forestals. Les taxes d'erosió estimades amb la USLE i mètodes similars constitueixen encara la base de la cartografia temàtica i dels instruments tècnics aplicats a Espanya per les administracions (com el Pla Forestal de la Comunitat Valenciana i el Pla d'Acció Nacional per a Combatre la Desertificació).

2 La USLE subestima el paper del matoll i de la vegetació amb poca cobertura, pròpia de les zones àrides, en el control dels processos d'erosió. Els mesuraments en parcel·les experimentals a Múrcia sobre matolls oberts i vegetació de zones àrides llancen taxes d'erosió ens 0,1 i 1 tones per hectàrea i any, amb un màxim de 3 tones per hectàrea i any oposat sobre margues.

3 A causa dels complexos factors de control i als processos de sedimentació i redistribució de materials, les taxes d'erosió depenen estretament de l'escala espacial, de manera que disminueixen de manera espectacular quan es passa d'una escala de metres quadrats a quilòmetres quadrats o conques senceres.

4 Les taxes altes d'erosió en mitjans no agrícoles a Espanya es restringeixen a zones molt limitades, com els badlands, generats per actius processos geomorfològics i que constitueixen paisatges especials amb un alt valor científic i ecològic i que mantenen hàbitats de gran interès, i tot això s'ha començat a reconèixer amb la declaració d'alguns d'ells com a espai protegit. És el cas del Parc Natural Desert de Tavernes (Almeria), proposat com a Parc Nacional, i del Paisatge Protegit Barrancs de Gebas (Múrcia).

A Espanya els principals problemes d'erosió del sòl es localitzen en zones agrícoles marginals sobre materials solts i altes pendent, àrees on els subsidis de la PAC han promogut l'expansió d'oliveres i ametllers. L'altra font de problemes d'erosió en sistemes agraris deriva de la proliferació d'hivernacles en les serres costaneres i àrees d'elevat pendent a Múrcia i Almeria. La construcció d'aquests hivernacles, que a vegades ocupen extensions molt grans en les fal·des de les serres costaneres, requereix grans moviments de terra, similars a vegades als requerits per les pedreres. Malgrat això com, aquests processos no són considerats en els plans nacionals de lluita contra l'erosió, com el Pla d'Acció Nacional per a Combatre la Desertificació i el Pla Nacional d'Accions Prioritàries de Restauració Hidrològic-Forestal i Control de l'Erosió.

No obstant això, i almenys a Espanya, el procés que realment està causant major pèrdua irreparable de sòl fèrtil, com a recurs natural no renovable, no és l'erosió sinó la urbanització i ocupació de les valls fluvials de regadiu tradicional i altres sòls d'alt valor agrícola amb edificacions, carreteres i altres infraestructures. Ja en 1992 el país europeu més afectat era Espanya, que era alhora el país amb menor proporció de sòls d'alt valor agrícola i el país en el qual la pèrdua anual per urbanització d'aquesta mena de sòls d'alta qualitat era major. En l'actualitat assistim a una greu acceleració d'aquest preocupant procés, a la calor d'una especulació urbanística generalitzada. Constitueix una paradoxa l'aparent preocupació entorn de l'erosió en àrees de baixa qualitat agrícola, com les zones de margues, quan els sòls realment fèrtils de les valls agrícoles estan desapareixent irreversiblement sota la urbanització i ocupació per diferents infraestructures, sense que això susciti una especial preocupació.

Mites entorn de la vegetació i acció humana en zones àrides

Associar zones àrides amb la secular destrucció de la coberta vegetal es basa en idees simplistes i sovint errònies. En zones àrides com el Sud-est Ibèric, l'equilibri dinàmic clima-vegetació impedeix l'existència d'un estrat arbori. De fet, bona part de les comunitats vegetals d'aquestes zones, encara que de baix port, presenten un grau de conservació i de maduresa molt major que l'oposat en altres zones amb majors precipitacions i estrats arboris. I és que l'aguda escassetat de recursos hídrics ha mantingut aquestes zones, fins a època recent, molt allunyada dels processos productius i d'una intensa intervenció i explotació humana.

Tals idees simplistes reforcen la creença errònia -i profundament negativa per a la conservació de la biodiversitat de les zones àrides- que l'acció secular de l'home ha desforestat el territori mancat de bosc i que en aquest territori l'erosió actua sense control. Aquesta imatge simplista i falsa ha contribuït a una escassa valoració en els cercles tècnics de la vegetació de zones àrides, la qual cosa ve creant dificultats per a una conservació efectiva d'aquests ecosistemes. Aquests tòpics han justificat una nefasta política forestal, que ha constituït un clar factor de degradació de la biodiversitat de les zones àrides, en suposar l'eliminació o una greu afecció a comunitats de gran valor ecològic i naturalístic, l'excel·lent importància del qual s'ha posat de manifest amb l'inventari d'hàbitats d'interès comunitari i prioritari per a la Unió Europea i amb les propostes de LIC per a la xarxa Natura-2000. Malgrat això, les actuacions hidrològic-forestals encara s'inclouen en l'Estratègia Forestal Nacional com un instrument important per a combatre la desertificació.

Desertificació a Espanya: un problema de gestió insostenible de l'aigua

El creixement descontrolat del regadiu en el Sud-est Ibèric, al qual recentment s'ha unit la proliferació urbanística, està generant una intensiva explotació dels aqüífers sense precedents. El regadiu en la conca del Segura consumia ja en 1995 el 225% dels recursos renovables, la qual cosa suposa la major pressió sobre els sistemes naturals de tots els països mediterranis europeus. Aquest consum molt per damunt dels recursos disponibles se sustenta en una generalitzada sobreexplotació dels aqüífers.

La sobreexplotació de tota la conca entre 1983 i 1995 ha crescut a un ritme exponencial, amb una taxa de creixement del 15,3% anual, la qual cosa implica que el volum de sobreexplotació dels aqüífers es va duplicar cada 4,5 anys. Les conseqüències ambientals i socials d'aquesta sobreexplotació inclouen el descens dels nivells piezomètrics, la progressiva salinització de molts aqüífers, la desaparició de nombroses fonts i brolladors, la degradació de diversos aiguamolls, incloses surgències dins del propi riu, l'esgotament de les aigües de reserva i la degradació del paisatge i pèrdua del valor escènic de brolladors i aiguamolls. En àrees costaneres de la conca com Mazarrón i Águilas, la sobreexplotació d'aqüífers ha ocasionat la pèrdua del 85% dels cabals de brolladors existents en 1916.

Aquest procés d'esgotament d'aqüífers, destrucció d'aiguamolls i gestió insostenible de l'aigua és el procés que a Espanya més s'ajusta a la síndrome de desertificació, com a pèrdua irreversible de la productivitat natural dels sistemes, i al qual haurien de fer front els plans nacionals de lluita contra la desertificació.

RECULL DE PREMSA

Acompanyem aquest full informatiu amb un recull de premsa, el número 161 dins de la col·lecció, que porta el títol “L’Amazònia”. Es tracta d’informacions i articles d’opinió publicades als diaris El Punt Avui, Ara, El Periódico, La Vanguardia, Regió 7 i al digital El Nacional, des del 2019 a enguany. La majoria fan referència a la desforestació de l’Amazònia, a les polítiques del Brasil sobre aquest tema i a les conseqüències globals que pot comportar.

Per complementar el recull de premsa, a continuació, reproduïm un article publicat al web de la Fundació Pere Casaldàliga, ara fa gairebé dos anys, per Raul Vico, membre d’aquesta fundació i torrellenc.

Les Causes de Pere Casaldàliga

Quatre raons que expliquen la destrucció de l’Amazònia

1 de novembre de 2020

A mitjans de l’any passat esclatava la notícia: l’Amazònia està patint una onada d’incendis sense precedents.

Al telenotícies, als diaris i als portals d’internet circulaven fotografies impactants dels focs arrasant aquesta part de Món.

Moltes ONGs també se’n feien ressó, aquí i allà, i exigien mesures per parar aquest crim ambiental contra la Humanitat.



Incendi en un dels assentaments on treballem a l’Araguaia. Fotografia: Associação ANSA

La realitat, però, és que fa molts anys que l’Amazònia crema a taxes insuportables.

Fa molt de temps que les famílies de camperols que viuen en aquest racó de món, venen denunciant que la destrucció de la selva afecta les collites, la salut i les possibilitats d’alimentar-nos.

Al 2019 però (i anem pel mateix camí aquest 2020), l’Amazònia va cremar com feia dècades. La destrucció d’aquest bioma fonamental va arribar a límits insospitables.

Per què? Què ha passat en aquesta regió de l’Araguaia? Com és que es crema tant? Us en donem les claus!

1. L’escenari perfecte

La regió de la Prelatura de São Félix do Araguaia ocupa una superfície aproximada de 150.000 km² dins l’Amazònia Legal, al nord-est de l’estat de Mato Grosso, a aproximadament 1.200 Km al nord de la capital del Brasil, Brasília.

El primer element que hem de considerar per entendre els incendis són, doncs, “les distàncies”: l’espai ocupat per la Prelatura de São Félix do Araguaia és més gran que tota Grècia, o tota Nicaragua.



La regió de l’Araguaia es troba a l’extrem sud de l’Amazònia Legal brasilera, a 1.200 Km de Brasília

En aquesta regió tenim el privilegi de presenciar una rica transició de biomes: del Cerrado, el bioma més ric del món, a l’Amazònia. Aquest fet, confereix una diversitat única de formes de vida vegetals i animals, que s’estén des de les sabanes del Cerrado a la densa selva amazònica.

La característica geogràfica més “marcant”, però, és que aquesta regió està situada entre dos dels grans rius d’Amèrica Llatina: el riu Araguaia i el riu Xingu, que

desemboquen a l’Amazones.

També té en els seus límits dos grans i llegendàries terres indígenes i de protecció ambiental: el Parc Indígena del Xingu, a l’oest i l’Illa del Bananal, a l’est.

Aquesta configuració fa que la regió tingui poques vies d’accés, moltes de les quals es troben en condicions precàries.

La carretera principal és l’anomenada BR-158, que travessa la regió de nord a sud i que encara té més de 200 km sense asfaltar. Això fa que, aquí, viatjar a qualsevol ciutat de més 50 mil habitants vol dir fer entre 15 i 24 hores d’autobús.



Vista aèria del poble de São Félix do Araguaia.

Es tracta d’una regió poc poblada, doncs al 2010 (últim cens oficial) hi vivien 125.271 persones. Cap dels 15 municipis que formen l’àrea de la Prelatura de São Félix do Araguaia supera els 35 mil habitants. En ells, el 43% de la població viu al camp.

D’una banda, la ciutat de Confresa, amb 30.000 habitants, i de l’altra, el poblet de Serra Nova Dourada, amb 1.365, són els municipis més gran i més petit respectivament.

Cal entendre doncs l’Amazònia com una enorme extensió de terra, on els pobles estan separats per grans distàncies i on les vies d’accés són molt precàries.

2. El material inflamable

Aquí a l’Araguaia, el principal sector econòmic són els serveis, que representen la meitat de l’economia regional. L’altra economia important és la producció agrícola.

Els serveis inclouen activitats com el comerç, la construcció i les relacionades amb l’administració pública.

La producció al camp es redueix, però, a la ramaderia extensiva i a la producció de soja a gran escala. Es tracta de les dues úniques cadenes productives estructurades a la regió.

De fet, una de les peculiaritats de l'ocupació del territori a l'Araguaia i, en general a tota l'Amazònia, és la relació entre la població humana i el ramat de bestiar: Aquí hi ha 22 caps de bestiar per cada persona.



A l'Amazònia hi ha 53 milions d'hectàrees dedicades a la ramaderia: una àrea equivalent a tota França.

Certament, hi ha una estreta causalitat entre la baixa densitat de població i el pes del bestiar: la ramaderia extensiva necessita grans territoris per desenvolupar-se, amb mà d'obra escassa i no qualificada, de manera que es generin processos d'acumulació de capital limitats en relació amb l'espai ocupat.

El resultat són baixes taxes de densitat de població i desenvolupament humà en comparació amb altres regions amb una economia més avançada i

diversificada.

Aquest model econòmic va ser construït sobre la base d'una forta política d'incentius fiscals que pretenia la instal·lació de grans projectes agrícoles a l'Amazònia i que es va començar a promoure sistemàticament a la dècada de 1960...i que s'ha reforçat en les darreres dècades.

Al mateix temps, les polítiques públiques dirigides a les petites explotacions i als petits camperols han prioritzat el mateix model productiu que les grans explotacions: s'ha animat i recolzat (via subvencions i/o crèdits "tous"), la deforestació i la ramaderia extensiva.

El model econòmic que els poders han escollit per a la regió duu desenvolupant-se fa 60 anys: primer, recolzat i finançat per la dictadura militar i executat pel latifundi; i en les darreres dècades, facilitat per grans empreses transnacionals, el finançament públic (de nou) i l'escassetat de polítiques realistes dirigides a l'agricultura familiar.

3. El combustible més eficaç

Al mateix temps que l'activitat ramadera ha augmentat exponencialment durant els últims 15 anys (concretament en 15 milions de caps de bestiar més), hi ha una presència creixent d'agricultura industrial a gran escala a la regió. La soja és el principal cultiu, que ocupa gairebé el 80% del total d'àrees agrícoles de la regió i es concentra principalment al municipi veí de Querência.

Per la collita d'aquest 2020, es calcula que es recolliran 34 milions de tones de soja, d'un total de 9,82 milions d'hectàrees plantades, només a l'Estat del Mato Grosso: 3 Catalunyaes senceres... sense un arbre, plantades de soja.

Al Brasil hi ha 36 milions d'hectàrees de terra plantades amb soja: l'equivalent a tota Alemanya, sense un arbre i amb un únic cultiu.



Captura de pantalla del vídeo de la carretera que recorre la regió de l'Araguaia on es poden veure els camps de soja. Vídeo: Associació ANSA

La relació és molt clara i no admet massa discussió: el model agroindustrial és la principal causa de la destrucció ambiental de l'Amazònia.

Per poder plantar grans camps de soja o per criar bestiar, el primer que es fa es cremar la selva, doncs amb els arbres destruïts pel foc és molt més fàcil començar a preparar la terra per la soja.

D'aquesta manera, cada any, enormes porcions de selva són intencionadament cremades per tal de -com diuen aquí-, "obrir noves àrees"

per l'agricultura industrial, de gran escala, destinada a l'exportació i controlada pel gran capital.

4. El piròman

En el marc d'aquest escenari que vivim, hi hem d'afegir les declaracions i polítiques que s'estan duent a terme en el nou govern de Bolsonaro.

I és que al Brasil l'extrema dreta és al poder des de gener de 2019 i ha engegat una sèrie d'accions destinades a acabar amb la (ja minça) política ambiental, de suport als petits camperols o als Pobles Indígenes i dissenyada per afavorir als grans productors de soja i de bestiar.

La feina que s'havia aconseguit fer en els darrers 40 anys, de conscienciació; de mirar de diversificar la producció; de garantir la Sobirania Alimentària de les famílies del camp; de re-plantar zones de selva que havien estat desforestades, etc, està seriosament amenaçada.

Bolsonaro està eliminant els mecanismes financers que ajudaven a la preservació de l'Amazònia, desmantellant els organismes públics que es dediquen a la vigilància ambiental, fent declaracions que animen a la desforestació i recolzant obertament als grans terratinents.

Així doncs, si sobre una història caracteritzada per la distribució desigual de terres, per l'escassa presència de l'estat i per la implantació d'un model productiu basat en la monocultura de la soja i la ramaderia extensiva a la selva, hi sumem un discurs institucional que exalta als grans productors i nega la destrucció de l'Amazònia, una retallada dràstica de fons públics per l'agricultura familiar i un recolzament financer generós a la indústria agropecuària, tenim el còctel perfecte per què es provoquin i quedin sense càstig els incendis massius que estan destruint l'Amazònia.

EXPOSICIÓ DE LES ORQUÍDIES SILVESTRES DEL NOSTRE ENTORN



Inflorescència d'*Anacamptis pyramidalis* fotografiada el 5 de juny del 2022, al camí de can Reinal. Vicenç Roig.

Com ja hem informat en els números anteriors estem preparant una exposició sobre les orquídies silvestres del nostre entorn per a la propera festa major de Sant Martí, al novembre.

Ja s'ha reservat sala d'exposicions a l'Ateneu Torrellenc per al mes de novembre, cosa que farà coincidir-ho amb la Festa Major de Sant Martí.

De moment, a l'Herbari virtual de la flora silvestre i "asilvestrada" de Torrelles de Llobregat, situat a l'apartat de Flora del web de la nostra associació, hi ha informació de 13 espècies d'orquídies en el nostre entorn.

En fem la relació següent: *Anacamptis pyramidalis*, *Barlia robertiana*, *Cephalanthera longifolia*, *Epipactis atrorubens*, *Epipactis helliborine*, *Limodorum abortivum*, *Ophrys apifera*, *Ophrys fusca*, *Ophrys sphegodes*, *Orchis anthropophora*, *Serapias lingua*, *Serapias vomeracea* i *Spiranthes spiralis*.

Per mirar d'obtenir més fotografies i més informació d'espècies d'orquídies detectades a l'entorn de Torrelles de Llobregat, us demanem la vostra col·laboració.

Tornem a insistir-hi, si en teniu, ens podeu enviar les vostres fotografies, d'aquestes espècies abans esmentades o d'altres, a l'adreça de correu electrònic de l'ANT. I, si pot ser, amb la informació de l'any i el lloc de forma més o menys aproximada.

Us agraïrem la vostra col·laboració per poder completar l'exposició.

Segons la guia de camp "Orquídies de Catalunya" de Toni Llobet i Llorenç Sàez, publicada per Editorial Cossetània, a Catalunya es poden trobar fins a 80 espècies d'orquídies silvestres. Si es descarten les d'alta i mitja muntanya i d'altres hàbitats no presents en el nostre entorn, encara es podria incrementar el nombre d'espècies possibles de detectar en el nostre entorn.

***Limodorum abortivum*. Can Riera, abril 2015. Fotografia de Tomás Blasco.**

Ara, a partir de l'estiu, ja és molt difícil de trobar flors d'orquídies en el nostre entorn. Per tant, ens podeu ajudar amb fotografies d'anys anteriors.

Mirarem de demanar personalment a la gent de Torrelles que sabem que fan fotografia de natura, si tenen en el seu arxiu alguna fotografia d'orquídies silvestres.

Si en teniu alguna fotografia, voleu col·laborar, i no ens posem en contacte amb vosaltres, podeu enviar-la a l'adreça de correu electrònic de la nostra associació.

ant.laformiga@gmail.com

***Ophrys sphegodes*. Cal Baldiret, abril 2015. Fotografia de Tomás Blasco.**



A la dreta, *Serapias lingua*. Can Riera, abril 2021. Fotografia de Tomás Blasco.



ELS PEIXOS DE LA RIERA



En el tram central de la riera de Torrelles hi corre aigua superficial tot l'any. En canvi en altres trams de la riera, amb sols més sorrencs, a l'estiu, no hi corre aigua superficial. Al tram final de la riera, des del pont del Saltador fins al riu Llobregat, en el terme municipal de Sant Vicenç dels Horts, amb un sòl molt sorrenc, només hi corre aigua superficial quan plou intensament i en cas d'avingudes fortes. Aquestes rierades, en els últims anys, s'han produït amb molt poca freqüència.

Es en aquest tram central de la riera esmentat, on hi corre aigua superficial tot l'any, que s'hi pot observar fauna piscícola.

Hi ha informacions antigues de captures d'Anguila (*Anguilla anguilla*), a mitjans del segle passat, a l'alçada del mas Segarra.

Des d'alguns membres de l'ANT ens havíem qüestionat de quina espècie o espècies serien els exemplars que es poden veure actualment a la riera. Per les àrees de distribució de les diverses espècies ens inclinàvem per pensar que podrien ser una espècie de Barb.

Al riu Llobregat i els seus afluents s'hi podrien trobar el Barb de l'Ebre (*Luciobarbus graellsii*) i el Barb cua-roig (*Barbus haasi*). El Barb de muntanya (*Barbus meridionalis*) es trobaria en una àrea de distribució més al nord, a partir del riu Besòs.

Altres espècies autòctones que es poden trobar al riu Llobregat, però aigües amunt de la confluència amb l'Anoia, són la Bagra (*Squalius laietanus*) i la Madrilla (*Parachannaostoma miegii*).

És molt difícil d'identificar l'espècie dels exemplars existents a la riera de Torrelles sense captura.

A dalt, dues fotografies d'alevins, a les Sorres, de Neus Planas.

A baix, fotografia d'un exemplar de mida mitjana, sense identificar, a les Camanyes, de Vicenç Roig.

A continuació reproduïm les fitxes corresponents al Barb cua-roig i al Barb de l'Ebre del web "Ictiocat. Peixos continentals de Catalunya."

Barb cua-roig

Barbus haasi

AUTÒCTONA

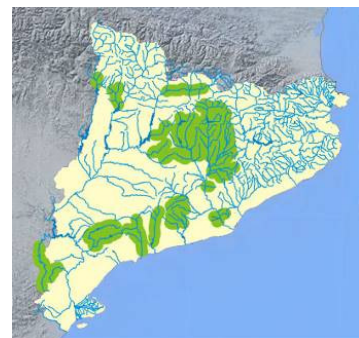
La mida màxima que poden assolir és d'uns 28 cm, essent els mascles més petits que les femelles. Els llavis són gruixuts i al costat de la boca tenen dos parells de barbetes. La coloració és marronosa, amb petites taques fosques pel cos i les aletes. Les aletes caudal i anal generalment presenten unes coloracions vermelloses.

És una espècie endèmica del nord-est de la Península Ibèrica que es distribueix entre les conques del Llobregat i el Túrria. Viu principalment en petits rius de muntanya, però també es troba a les parts mitjanes i baixes dels rius si tenen substrats pedregosos. Es reproduïxen a la

primavera i principis d'estiu. S'alimenta de tota mena d'invertebrats bentònics.

El barb cua-roig ha desaparegut d'alguns rius a causa de diversos impactes com la contaminació, la regulació de cabals i l'extracció d'aigua, però encara és abundant en els rius que mantenen bones condicions ambientals.

Mapa de distribució a Catalunya



Barb de l'Ebre

Luciobarbus graellsii

AUTÒCTONA



És un peix gran, que pot arribar a una mida de fins a 80 cm. Té uns llavis molt gruixuts dels que surten dos parells de barbetes. La coloració és marronosa amb reflexos daurats.

És una espècie endèmica de la conca de l'Ebre. A Catalunya, a més de la conca de l'Ebre, ha estat introduïda a les conques del Francolí, Llobregat, Besòs, Ter, Fluvià i Muga.

Viu en els trams mitjans i baixos dels rius, i també es pot trobar als embassaments. Es reproduïx a la primavera i principis d'estiu. S'alimenta d'invertebrats i algues.

Ha sofert una certa regressió a la conca de l'Ebre a causa de la degradació de l'hàbitat, les alteracions hidrològiques i la presència d'espècies exòtiques.

Mapa de distribució a Catalunya

MOIXERA DE PASTOR



A l'esquerra, Moixera de pastor (*Sorbus torminalis*). Can Claver, setembre 2010. Tomás Blasco.

Al mig, Moixera de pastor (*Sorbus torminalis*). Camí del mas de les Fonts, juny 2022. Vicenç Roig.

A la dreta, Moixera de pastor (*Sorbus torminalis*). Vall d'Arús, Vallirana, agost 2012. Tomás Blasco.

La Moixera de pastor (*Sorbus torminalis*) és un arbre difícil de trobar en el terme municipal de Torrelles de Llobregat.

Es pot trobar a prop de Begues o a la vall d'Arús en el terme de Vallirana.

Un punt on n'hi ha uns quant peus és al torrent de la font del Ginebre, a la vessant de Vallirana, de la Penya del Moro.

També n'hi ha al marge del camí de la Penya del Moro al mas de les Fonts.

Seria interessant trobar-ne algun peu en el nostre entorn més proper. Si coneixeu algun exemplar, situat a Torrelles de Llobregat, comuniquem-nos-ho.

A continuació reproduïm la fitxa d'aquesta espècie, extreta de l'Herbari Virtual del Mediterrani Occidental (Universitat de les Illes Balears).

Sorbus torminalis (L.) Crantz

Família: ROSACEAE

Gènere: *Sorbus*

Nom comú català: Moixera de guilla. Moixera de pastor.

Nom comú castellà: Mostajo. Peral de monte. Sorbo silvestre.

Distribució per províncies: Barcelona. Castelló. Girona. Lleida. Tarragona. València.

Distribució general (Fitogeografia): Eurosiberianes de gran àrea

Usos i propietats: Mobiliari, construcció i eines. Medicinal.

Època de floració:

GenFebMarAbrMaiJunJulAgoSetOctNovDes

Formes vitals: Caducifoli. Macrofaneròfit.

Hàbitats: Avetoses i Fagedes. Rouredes de fulla petita (*Quercus faginea*). Rouredes de roure martinenc (*Quercus humilis*). Rouredes de roure reboll (*Quercus pyrenaica*). Rouredes de roure penol (*Quercus robur*). Viu a tota mena de boscos, principalment caducifolis: rouredes, fagedes, boscos de ribera, pinedes montanes, fagedes, avetoses, etc.

Característiques: Arbre caducifoli de fins a 20 m d'alçada, de capçada ampla i escorça poc fissurada. Les fulles són ovades i ± profundament lobulades, amb 3 o 4 parells de lòbuls triangulars i dentats, de mida decreixent vers l'àpex de la fulla. Les flors es troben en corimbos multiflors, i presenten nombrosos estams (de 15 a 25). L'ovari és infer, és a dir, que està situat per sota dels altres verticils florals. El fruit és carnós i de color brunenc, i té un gust àcid.



FRENEM L'ELECTROCUCIÓ D'AUS

Hem rebut per correu electrònic la comunicació d'Ecologistes en acció de la finalització de la campanya de microfinançament per remunerar l'equip jurídic en el cas contra Endesa per no prendre mesures suficients per evitar l'electrocució de les aus.

A continuació reproduïm el comunicat rebut on s'informa dels resultats de la campanya.

Finalitza la campanya de microfinançament amb un gran nombre de cofinanciadors

11/07/2022



La campanya de microfinançament 'Frenem l'electrocució d'aus' que Ecologistes en Acció hem dut a terme en la plataforma Goteo.org ha finalitzat. 108 persones cofinanciadors hi han donat suport i han aportat un total de 4.445 euros. Amb aquests diners es podrà remunerar part de la tasca que l'equip jurídic està realitzant, i que es preveu que duri anys, en el cas contra Endesa per l'electrocució d'aus en les seves instal·lacions.

El cas, per ara, està en un moment d'espera: l'última resolució emesa explicava que el jutge ha de decidir sobre tot el que s'ha de demanat des de l'acusació, és a dir, l'aplicació de mesures cautelars i l'acceptació del delictes d'incendis. Recordem que en la instrucció hem trobat indicis d'un nou delictes d'Endesa i els seus directius -a més del de danys a la fauna i el medi ambient, podrien estar cometent el d'incendi, per no evitar l'electrocució d'aus que provoca incendis en molts casos- i hem demanat ampliar la investigació.

Al llarg de la campanya hem tingut col·laboracions com la d'Àlex Mascarell, que ha elaborat un preciós i punyent cartell, amb el qual una Aula Natura d'Educació Ambiental d'Ourense, amb el suport de les companyes d'Ecologistes en Acció de Galícia, ha fet un material didàctic enginyós i impecable. Hem pogut explicar en profunditat el problema i la causa en la qual estem personades com a acusació popular en un reportatge audiovisual.

El procediment seguirà -serà llarg- i esperem guanyar-lo per crear precedent i generar jurisprudència per tenir més força, en tots els territoris, per posar fi a la

impunitat dels crims mediambientals de les empreses. Seguirem informant.

Mentrestant, des de la federació d'Ecologistes en Acció de Catalunya i específicament des de l'àrea jurídica, agraïm a tothom qui ha participat de la campanya.

CENS D'AUS NOCTURNES



El dilluns, 11 de juliol, al vespre, es va fer la sortida de camp per fer el cens d'aus nocturnes, programat pel grup d'ornitologia. Es va anar al peu del Montpedrós, a prop de la planta de compostatge.

Es va poder detectar dos exemplars d'Enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*) i una femella de Cabra boja (*Strix aluco*).

Quan es va retornar al centre urbà, fora del cens, es va poder sentir l'habitual veu del Xot (*Otus scops*).

CREU DE SANT JORDI A LLUÍS PARÉS



Lluís Parés amb el President de la Generalitat de Catalunya, envoltat de la seva família.

El dilluns, 11 de juliol, Lluís Parés, entre moltes altres persones, va rebre, de mans del president Pere Aragonès, la Creu de Sant Jordi 2022, per la seva contribució i compromís amb la defensa de l'agricultura i del territori en general, i del Parc Agrari del Baix Llobregat en particular.

Aquest històric membre de la Unió de Pagesos, de Sant Boi de Llobregat, ha participat en totes les lluites en defensa del territori del nostre entorn. Especialment en contra del projecte d'Eurovegas, de l'ampliació de l'aeroport i de l'ocupació urbanística dels conreus del pla del Llobregat.

També va participar en la redacció del manifest per a la protecció de l'Espai Natural (Agrícola i Forestal) del Montbaig – Montpedrós i, posteriorment, en les reunions de la Plataforma Serres Garraf – Ordal.

3r CONGRÉS D'ORNITOLOGIA DE LES TERRES DE PARLA CATALANA

Ja s'ha convocat el 3r Congrés d'ornitologia de les terres de parla catalana. Es realitzarà a Burjassot, al País Valencià, del 29 al 31 d'octubre del 2022. El tema principal del congrés serà "Distribució i evolució de les poblacions".

Es pot trobar més informació a <https://www.cotpc.org/>.

A continuació reproduïm el cartell, una breu informació i els membres del comitè organitzador.



El Congrés d'Ornitologia de les Terres de Parla Catalana (COTPC) serveix de presentació de la feina que estan fent els diferents investigadors, grups ornitològics i entitats arreu d'aquest territori, que abasta zones amb lligams culturals i lingüístics i una ubicació geogràfica de gran interès per a l'estudi dels ocells. El fil conductor del 3r COTPC és la distribució i evolució de les poblacions dels ocells, als quals es dedicarà el congrés.

President
Joan Ferré
Societat Valenciana d'Ornitologia

Secretàries
Júlia Cerveró
Societat Valenciana d'Ornitologia

Montse Ferris
Societat Valenciana d'Ornitologia

Vocals
Marina Cuito
Institut Català d'Ornitologia

Xavier Riera
Institut Català d'Ornitologia

Gabriel Gargallo
Institut Català d'Ornitologia

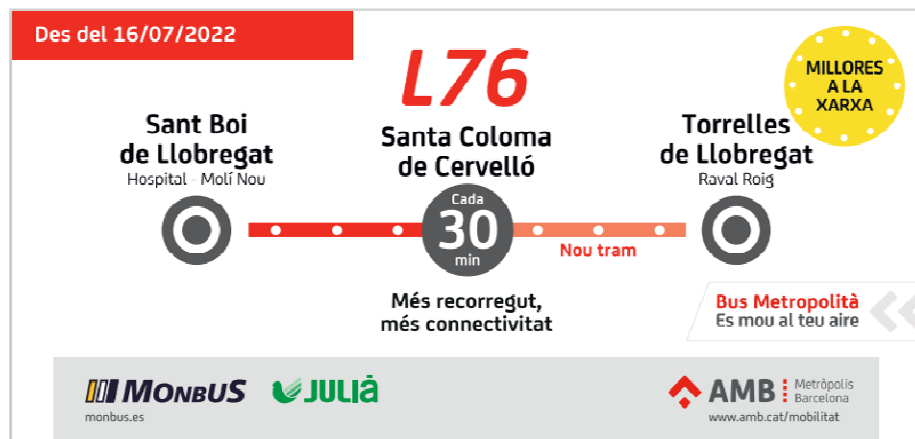
Clara Pladevall
Andorra Recerca + Innovació

Manolo Suárez
Grup Ornitològic Balear i Defensa de la Naturalesa

TRANSPORT PÚBLIC

Ens fem ressò de l'establiment d'una nova línia de transport públic que connecta Torrelles amb Santa Coloma de Cervelló i Sant Boi de Llobregat.

Reproduïm la informació del web municipal.



Entra en funcionament la línia de bus L76
El nou servei de bus connectarà la rotonda de Can Roig amb l'Hospital de Sant Boi cada 30 minuts a partir del 16 de juliol

Dilluns, 11 de juliol de 2022

Aquest cap de setmana s'iniciarà el nou servei d'autobús que uneix Torrelles amb Santa Coloma de Cervelló i amb l'Hospital de Sant Joan de Déu de Sant Boi de Llobregat.

A partir de dissabte, dia 16 de juliol, els veïns i les veïnes del municipi podran fer ús de la línia L76 que suposarà una important millora de la mobilitat. La parada inicial estarà ubicada a la rotonda de Can Roig.

A Torrelles farà quatre parades: Can Roig - Dolça Provença (davant Policia) - Frontó - davant del restaurant els Manyos.

Aquests són els horaris del servei:

Sortides de Torrelles (parada Can Roig):

De dilluns a divendres feiners: de les 6.05 a les 22.05 h, cada 30 minuts.

Dissabtes: de 8.05 a 22.05 h, cada 30 minuts.

Diumenges i festius: de 8.35 a 22.05 h, cada 45 minuts.

Sortides de Sant Boi:

De dilluns a divendres feiners: de les 6.40 a les 21.40 h, cada 30 minuts.

Dissabtes: de 8.10 a 21.40 h, cada 30 minuts.

Diumenges i festius: de 09.25 a 21.25 h, cada 45 minuts.



Aquesta ampliació de la línia L76 havia estat llargament reivindicada pel consistori amb la voluntat de millorar la connexió amb Sant Boi de Llobregat i Santa Coloma de Cervelló.

SEGUIMENT DE LA MIGRACIÓ DE LES AUS PLANEJADORES



Xoriguer (*Falco tinnunculus*) en migració, fotografiat al turó de la Bruguera, per Juan Mora, el 2 d'octubre del 2021.

A partir de finals d'agost, i fins a mitjans d'octubre, es pot seguir la migració, en pas post-nupcial, de les aus planejadors en el seu recorregut del nord cap al sud.

Essent cap a mitjans de setembre quan, normalment, es detecta el pas més important i són espècies de rapinyaires com ara l'Aligot vesper, l'Arpella, el Xoriguer, el Falcó mostatxut, l'Àguila pescadora, l'Esparver cendrós, l'Àguila marcenca, etc., i d'altres com ara la Cigonya blanca i la Cigonya negra.

Actualment els llocs més usats en el nostre entorn per fer-ne el seguiment són el turó del Tabor, al peu de la torre de guaita, i el turó de la Bruguera.

Per accedir al Tabor es pot pujar amb vehicle fins a l'aparcament situat al costat de la torre de telecomunicacions i, des d'allí, hi ha un petit recorregut a peu fins la torre de vigilància contra els incendis.

En el cas de la Bruguera s'hi arriba des de la urbanització de can Güell, pujant per la segona avinguda i agafant el camí forestal fins al límit amb la vall de Torrelletes, des d'allí també hi ha un petit recorregut a peu fins a la punta del turó de la Bruguera.

Aligot vesper (*Pernis apivorus*) fotografiat en migració, al turó de la Bruguera, el 18 de setembre del 2021, per Juan Mora.

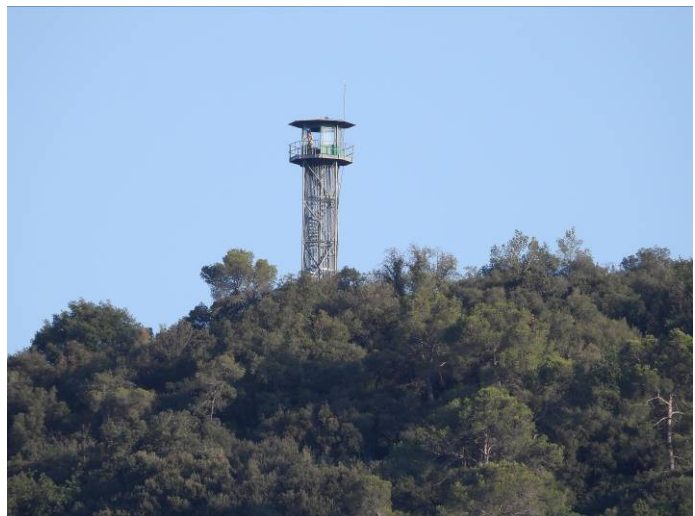
Cal dir que en el nostre entorn també es pot seguir la migració des d'altres punts elevats com el puig Vicenç o el puig d'Endi.

En altres municipis del nostre entorn alguns observadors la segueixen, a Sant Boi de Llobregat, des de l'ermita de Sant Ramon, al Montbaig, i a Begues, des del mirador El Mur.

A més distància, al Parc de la Serra de Collserola, des del turó de la Magarola, es fa d'una manera més continuada amb un projecte subvencionat, així com des del Parc del Garraf, des del mirador de Canòpolis, i també des del Parc del Foix.

Normalment, en el nostre municipi, hi ha algun observador del grup d'ornitologia els caps de setmana al turó de la Bruguera i alguns dies entre setmana al Tabor, depenent de la disponibilitat personal.

A l'esquerra, la torre de guaita del Tabor, al peu de la qual es pot seguir la migració de les aus planejadors.



A dalt, seguiment de la migració de les aus, des del turó de la Magarola, al Parc Natural de Collserola.

A l'esquerra, panoràmica de la vall de Torrelletes, amb el Garraf al fons, des del turó de la Bruguera.

LA TRENCA A L'EMPORDÀ



La Trenca (*Lanius minor*) és una de les espècies amb més perill de desaparició a Catalunya. Els territoris històrics de nidificació eren a les planes de Lleida i a l'Empordà. Enguany encara no hem rebut informació dels resultats de la nidificació al Segrià.

A continuació reproduïm una informació sobre la reintroducció, d'exemplars procedents de la cria en captivitat, a l'Empordà.

Dos juvenils de trenca (*Lanius minor*) després de ser alliberats mitjançant la tècnica de hacking. Trenca.

El retorn de la trenca (*Lanius minor*) a l'Empordà

La darrera setmana de juny van arribar al PNAE 11 pollets de trenca (*Lanius minor*) nascuts en captivitat al centre de Valcalent de Lleida, per intentar, mitjançant la tècnica del "hacking", que tornin a criar a l'Empordà.

30/06/2022 21:30



Actualment encara se'n manté una petita població al sud de França, de manera que recuperar el nucli empordanès permetria que fes de població pont amb la petita població lleidatana, on queden les darreres trenques de la península.

És el tercer any que es tira endavant aquest Projecte "Trenca" a nivell de Catalunya. Els pollets, que van arribar en molt bon estat de salut i amb 31 dies d'edat, es van aclimatar en una zona del parc per ser alliberats al cap d'uns dies.

La trenca (*Lanius minor*) és un ocell d'uns 20 cm de la família dels lànids que fins l'any 2002 criava als prats amb bosquines del la part septentrional del parc natural dels Aiguamolls de l'Empordà. Aquesta espècie va als seus territoris d'hivernada a l'Àfrica tot seguint una migració per França, Itàlia, Grècia, Turquia i Orient mitjà.

El "hacking" és una tècnica que consisteix a dur pollets sense els adults a un estat d'autosuficiència i autonomia. Inicialment se'ls posa en una voladora especial, prop d'un ambient adequat per a l'espècie, i en una estructura de gàbia gran però amb la possibilitat d'obrir-se part del sostre. Se'ls va donant menjar cada dia fins que es considera que ja són prou voladors, moment en què s'obre la part de dalt de la gàbia de bon matí i es tanca al vespre per evitar depredacions. Cada vegada se'ls va donant menys menjar per tal que s'acostumin ells a trobar-lo, i així fins que saben alimentar-se autònomament. A partir d'unes setmanes ja queden lliures i es fa un seguiment de com evolucionen aquest individus fins la seva migració.

Darrera aquest esforç per recuperar una espècie a Catalunya hi ha l'Associació Trenca, i la Generalitat és ara qui coordina el Projecte Trenca, amb el suport de diferents empreses privades i altres entitats internacionals com Seo-Bird Life. A l'Empordà hi col·labora el Parc Natural dels Aiguamolls i el Celler Espelt. Un jove ornitòleg fill de la comarca, Miquel Hidalgo, és qui té cura del dia a dia d'aquestes cries, i més tard del seu seguiment fins que migren cap als seus territoris d'hivernada.

Esperem que el retorn d'una població d'adults a criar a la nostres comarques sigui aviat un somni fet realitat.

CIÈNCIA CIUTADANA

Algunes administracions han convocat, per al 18 i 19 d'octubre del 2022, a Sabadell, unes jornades sobre Ciència Ciutadana. Es demana la participació de les entitats amb projectes dins d'aquest àmbit.

A continuació reproduïm la nota informativa publicada al butlletí de medi ambient.



S'obren les inscripcions a les Jornades Ciència Ciutadana 2022

L'esdeveniment tindrà lloc els dies 18 i 19 d'octubre de 2022, al Casal Pere Quart de Sabadell, en format presencial.

Es tractarà la ciència ciutadana des de 6 àmbits temàtics, en un ampli programa amb taules rodones, ponències i tallers.

11/07/2022

En aquestes jornades es busca projectar els agents sectorials i donar suport a sinèrgies i aliances necessàries per enfortir i visibilitzar la ciència ciutadana i involucrar-ne els agents clau, per afavorir el seu ús com a eina vertebradora de decisions i polítiques d'innovació. També pretén reflexionar i debatre sobre les estratègies i accions necessàries per resoldre els diversos reptes que la ciència ciutadana té actualment per aconseguir uns nivells òptims d'eficàcia i eficiència, a més d'estudiar les solucions metodològiques i d'innovació i dinamitzar la seva implantació territorial.

Està coorganitzat per l'Ajuntament de Sabadell, l'Àrea Metropolitana de Barcelona i el Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

Podeu trobar el programa i tota la informació al web.

L'ÀGUILA CUABARRADA I ELS PARCS EÒLICS I FOTOVOLTÀICS



La Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, durant aquest mes de juliol, ha actualitzat els criteris d'avaluació per compatibilitzar els nous projectes per construir i implantar parcs eòlics i plantes solars fotovoltaïques amb la conservació de l'àguila cuabarrada i de l'àguila daurada, arran de l'adquisició de nous coneixements i experiències que ajudaran a optimitzar, concretar i millorar la coexistència d'energies renovables amb la conservació de la biodiversitat. A continuació reproduïm el text dels criteris establerts.

Criteris per compatibilitzar les energies renovables amb la conservació de l'àguila cuabarrada i de l'àguila daurada (juliol 2022)

Les dades obtingudes mitjançant radioseguiment d'àligues cuabarrades properes a parcs eòlics demostren que aquests generen un efecte buit en l'ús del seu territori (en altres espècies de rapinyaires també generen molts accidents per col·lisió, incidents fins ara excepcionals en aquesta espècie). D'acord amb aquests estudis l'àrea abastada per la instal·lació a més d'un buffer al seu entorn, comporta la pèrdua com a territori (a 1000m ja es detecta, és notori a 500m i totalment confirmat a 250m), cosa que pot implicar l'abandonament del mateix (s'abandonen tots els níus a menys de 1000m) o la pèrdua de parts importants i necessàries de l'espai vital. A aquest impacte cal sumar-hi el dels accessos i el de les línies d'evacuació elèctrica, que com és sabut són la causa principal de mortalitat de l'espècie per electrocució i col·lisió. Les plantes fotovoltaïques també suposen una pèrdua d'hàbitat natural i, per tant, un efecte buit, tot i que el buffer d'exclusió per aquest efecte probablement és molt menor (encara no es disposa d'informació detallada a l'efecte). A priori, no generen mortalitat directa.

Criteris d'avaluació

- a) Als sectors de cria
 - Els parcs eòlics i les plantes fotovoltaïques són incompatibles.
- b) A la resta dels espais vitals i àrees de dispersió juvenil.

Parcs eòlics

- Als espais naturals protegits, a les àrees crítiques i a les àrees de dispersió juvenil són incompatibles.
- A la resta de l'espai vital (fora de l'àrea crítica) són compatibles si no causen efecte barrera entre àrees crítiques i si s'apliquen mesures compensatòries per la superfície perduda (buffer de 1.000m a l'entorn dels aerogeneradors) dins l'àrea crítica (veure apartat mesures compensatòries).

Plantes fotovoltaïques

- Als espais naturals protegits i a les àrees de dispersió juvenil són incompatibles.
- A la resta de l'espai vital (fora de l'àrea crítica) són compatibles.
- Dins les àrees crítiques territorials situades fora d'espais naturals protegits es consideren compatibles entre el Kernel 80% (K80%) i el K95%, si no afecten clústers de localitzacions i si s'apliquen mesures compensatòries dins l'àrea crítica (preferentment dins espai protegit) en una superfície equivalent a la superfície de la planta més un buffer de 100m al seu voltant (veure apartat mesures compensatòries).
- També són compatibles les plantes d'auto-proveïment fins a 10Ha de superfície situades dins l'àrea crítica quan es trobin vora zones molt humanitzades sense ús per part de les àligues.
- Quan es disposi del mètode matriu per a l'avaluació dels estudis de radioseguiment, s'establirà el nombre de hores/any d'ús per part de les àligues que determinaran la compatibilitat de les PSFV. Aquest valor, més objectiu, rigorós i precís que els kernels, podrà permetre considerar compatibles plantes situades en kernels inferiors al 80% (o puntualment a l'inrevés). Caldrà però que no generin efectes laterals desfavorables (com ara obertura de nous accessos o línies d'evacuació per àrees més sensibles).
- Aquests criteris es revisaran quan es disposi d'estudis de radioseguiment on s'avalui la resposta de les àligues a les PSFV construïdes i les mesures compensatòries aplicades.

Definicions

1) Espai vital o territori: l'espai utilitzat anualment per cada parella territorial per tal de criar, obtenir aliment i desplaçar-se entre el sector de cria i les àrees de cacera, així com a altres sectors emprats habitualment per la parella (posadors nocturns, entre d'altres). L'espai vital o territori s'obté mitjançant el radioseguiment de la parella durant almenys un any sencer, i es defineix com la superfície dibuixada per l'índex de probabilitat Kernel fix del 99% i una H no inferior a 500m. que generi una àrea contínua (no disgregada), fora de la qual tan sols resten les dades atípiques ("outliers").

2) Àrea crítica: la definició que en fa la Llei 42/2007 de Biodiversitat és: "aquells sectors inclosos a l'àrea de distribució que continguin hàbitats essencials per a la conservació favorable de l'espècie o que per la seva situació estratègica per a la mateixa requereixin el seu adequat manteniment". D'acord amb aquesta definició, es diferencien dos tipus d'espais segons el període del cicle vital en que es troba l'individu/espècie:

2.1- Àrea crítica territorial: la part de l'espai vital més utilitzada per cada parella territorial o reproductora i que és necessària per a dur a terme el seu cicle vital anual, englobant els sectors de cria i els centres d'activitat més importants (àrees de cacera). L'àrea crítica de cada parella inclou la totalitat de l'àrea definida per un índex de probabilitat Kernel fix del 95% dins d'un radi de 6km a partir del límit del sector de cria, i del Kernel del 90% més enllà dels 6km. Per a valorar l'afectació específica d'un projecte a l'espai de cacera cal excloure les localitzacions dins del sector de cria.

2.2- Àrea crítica de dispersió: són els sectors de l'àrea de dispersió juvenil que per les seves característiques físiques són més favorables per a la cacera de les joves àligues: barrancs i serres, més una franja o buffer de 300 metres al seu entorn.

3) Sector de cria: la zona o zones situades en un radi d'un quilòmetre (1 km) aproximadament al voltant de cada un dels níus de cada un dels territoris d'àguila cuabarrada ocupats, o que hagin estat abandonats en posterioritat a l'any 1973 (any de declaració com espècie protegida), i es consideren imprescriptibles per tal de fer possible la seva recuperació. El sector de cria sol ser emprat i defensat tot l'any, sigui com a lloc de reproducció o com a lloc de repòs i descans nocturn. Cada parella té com a mínim un sector de cria. Els límits d'aquests sectors s'han d'adaptar a la orografia i hàbitat existents, i formen part del SIG de fauna amenaçada (Àrea d'Interès Faunístic).

4) Àrea de dispersió juvenil: zones on s'estableixen temporalment els joves i immadurs d'àguila cuabarrada durant el seu període nòmada, el qual s'inicia un cop abandona el territori natal uns 3 mesos després del 1er vol i finalitza al formar parella i establir-se en un territori de cria.

Mesures compensatòries

Quan s'autoritzi un projecte dins d'un espai vital condicionat a l'aplicació de mesures compensatòries, aquestes han d'anar destinades a la parella d'àligues afectada. Tanmateix les mesures compensatòries que s'implementin no han d'implicar a mig o llarg termini una total dependència humana o una artificialització de la seva forma de vida, pel que han de ser autosostenibles i potenciar la biodiversitat (obertura d'hàbitat, construcció de vedrunes, creació de refugis per la caça menor, entre d'altres). S'ha d'assegurar el manteniment d'aquestes mesures durant tot el període d'explotació de la instal·lació, la qual no pot entrar en funcionament abans que les mesures compensatòries siguin funcionals.

Les mesures destinades a compensar la superfície d'hàbitat perduda (sigui en un espai vital o una àrea de dispersió) s'han d'aplicar en una superfície equivalent a la que es perdrà, comptant entre aquesta tant l'àrea ocupada per la pròpia instal·lació com el "buffer" corresponent al impacte que generi l'activitat (efecte buit). En el cas dels parcs eòlics les mesures destinades a la potenciació d'espècies presa s'hauran de dur a terme dins les àrees crítiques però fora del buffer de 1.000m respecte els aerogeneradors. Quan tècnicament estigui justificat la compensació podrà contemplar que una part de la inversió en mesures compensatòries es destini a la correcció de factors negatius que perjudiquin especialment la parella / territori afectat (correcció de factors de mortalitat o de perturbacions al sector de cria).

Canvis i revisions de la metodologia d'estudi i dels criteris

Els criteris exposats podran ser modificats quan es disposi d'un sistema d'interpretació dels resultats del radioseguiment millor al de "probabilitat" (Kernel), com ara el matriu, el qual ha d'estar validat per la comunitat científica i l'òrgan competent en la conservació de l'espècie a Catalunya. També es podran revisar quan es disposi d'un major coneixement de la resposta de les àligues a aquestes instal·lacions i demostrï i justifiqui tècnicament la conveniència de la seva revisió en un o altre sentit. Aquests criteris també s'apliquen per l'àguila daurada i exclusivament per a la informació cartogràfica del SIG disponible del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural i que conté la informació dels radioseguiments i de les Àrees d'Interès Faunístic de l'àguila cuabarrada i de l'àguila daurada.

ACCESSOS FERROVIARIS AL PORT DE BARCELONA

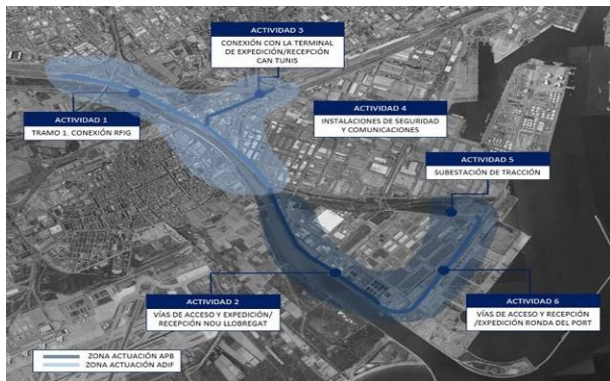
Havent sortit a licitació les obres dels accessos ferroviaris al port de Barcelona, Depana ha emès un comunicat declarant que s'estan incomplint diverses normatives i desprotegit diversos espais a incloure a la ZEPA del Delta del Llobregat.

DEPANA exigeix l'aturada immediata del projecte d'accessos ferroviaris al Port de Barcelona

L'entitat durà les actuacions a la Fiscalia europea si no es paralitza el procediment de licitació i es prossegueix amb l'execució de les obres

DEPANA, que s'ha personat com a part interessada, denuncia que les obres de l'estació Nou Llobregat posen en risc els espais protegits del Delta

jul. 12, 2022



DEPANA exigeix l'aturada immediata del procediment de licitació de les obres dels nous accessos ferroviaris al Port de Barcelona. L'entitat alerta que les obres a la zona sud del Port, que el Consell d'Administració ha licitat recentment i que inclouen la construcció de noves terminals ferroviàries, afecten la banda dreta de la llera del riu Llobregat.

En concret, denuncia que posen en risc els espais naturals protegits al Delta del Llobregat. Està previst que la Zona d'Especial Protecció per a les Aus (ZEPA) del Delta del Llobregat s'ampliï a tota la llera del riu, una obligació jurídica que ja recollia la Declaració d'Impacte Ambiental del projecte de desviació del Riu Llobregat.

DEPANA sosté que les obres afectaran "de manera directa" l'espai que ha de quedar protegit amb l'ampliació de la ZEPA, perjudicant de manera significativa la reproducció i supervivència de les espècies incloses a la directiva d'aus en tota la llera del riu Llobregat, una de les zones del Delta més valuoses per a les aus.

L'entitat ecologista ha presentat un conjunt d'al·legacions a l'Autoritat Portuària de Barcelona a través del qual es persona com a part interessada en el procediment de licitació de les obres dels nous accessos ferroviaris. Com a part interessada, l'entitat tindrà dret a

conèixer l'estat de la licitació de les obres, a l'expedient i a tots els documents que s'hi continguin.

Tot i que la llera del riu encara no s'hagi declarat ZEPA, la Generalitat i la Comissió Europea l'han considerat essencial per a la conservació de les aus o com a àrea d'alt valor i, per tant, s'hi ha d'aplicar la directiva europea relativa a la conservació de les aus silvestres. Aquesta norma obliga les administracions a prendre les mesures adequades per evitar la contaminació o el deteriorament dels hàbitats, així com les pertorbacions que afectin a les aus d'aquest àmbit, tant de forma directa com indirecta.

Així ho ha reiterat el Tribunal de Justícia de la Unió Europea en la seva jurisprudència, de tal manera que els estats membres han de complir amb les obligacions de la directiva d'aus fins i tot en els casos en els que la zona afectada no hagués estat classificada com a ZEPA quan ho hauria hagut de ser.

Com que el projecte de nou accés ferroviari sí que comporta aquest perjudici, no pot executar-se sense una adequada avaluació de les seves repercussions en el lloc, d'acord amb l'article 6.3 de la Directiva hàbitats, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres.

Finançar les obres amb els fons Next Generation, "una conducta il·legal"

DEPANA adverteix que les obres no es poden finançar amb els fons Next Generation UE, que tenen com a objectiu l'impuls a la transició ecològica, perquè comporten una afectació negativa a la llera del riu Llobregat.

"No és coherent que uns fons destinats, entre d'altres, a la recuperació ecològica suposin, paradoxalment, el deteriorament de la Xarxa Natura 2000. Encara més si es té en compte que hi ha un procés d'infracció obert per aquest deteriorament en el que l'ampliació del Port de Barcelona, conjuntament amb la seva obra annexa, el desviament del Llobregat, són considerats elements destacats causants d'aquesta degradació", argumenta l'entitat.

DEPANA avisa que si no es paralitza immediatament el procediment de licitació del projecte i es prossegueix amb l'execució de les obres, denunciarà aquestes actuacions a la Fiscalia europea, òrgan independent de la Unió Europea que va començar a funcionar ara farà un any, per tal que investigui aquest finançament com un presumpte delictes que atempta contra els interessos financers de la Unió Europea i per tal que exerciti la corresponent acció penal contra els promotors.

GEPEC

**DES DE QUAN DESTRUIR
EL TERRITORI ÉS LEGAL
I DEFENSAR-LO
ÉS DELICTE?**



Ens fem ressò del comunicat del Gepec donant suport als activistes citats a declarar als jutjats per l'oposició a una central eòlica.

Des de quan destruir el territori és legal i defensar-lo és delictes?

Continuen les declaracions dels activistes denunciats per protestar pacíficament contra la construcció de la central eòlica Vedat del Pany

14/07/2022

Després de la declaració d'Andreu Escolà, expresident del GEPEC-EdC, el passat 17 de juny, avui altres activistes han sigut citats a declarar als Jutjats de Reus, acusats d'haver protestat per aturar les obres d'una central eòlica il·legal i que podia provocar danys considerables a l'espai natural, a la fauna i a l'entorn.

El passat any 2020 a lo Vedat del Pany, entre Riudecols i Duesaigües, l'empresa Esburg SL va iniciar les obres de construcció d'un parc eòlic que, com ja havia denunciat el GEPEC-EdC a Fiscalia, no disposava de l'autorització administrativa i de la declaració d'impacte ambiental per iniciar les obres, ja que ambdós documents havien caducat.

Malgrat això, les obres es van posar en marxa sense tenir en compte l'impacte directe que suposaria per a espècies i hàbitats de la zona. Al produir-se una protesta pacífica per tal d'aturar les obres, l'empresa promotora del projecte va denunciar deu activistes per delictes de danys, coaccions i amenaces.

El procés penal es troba actualment en fase d'instrucció, havent ja declarat sis dels deu activistes denunciats, mentre la resta estan pendents de ser citats pel jutge. A més, les acusacions s'haurien produït a partir de les matricules dels vehicles aparcats a la zona de les protestes, per la qual cosa en cap cas es va comprovar que els acusats fossin al lloc dels fets.

Actualment les obres de la central eòlica lo Vedat del Pany es troben aturades a causa de la seva il·legalitat, demostrant-ho que les protestes van ser legítimes i lògiques.

Per aquest motiu el GEPEC-EdC ha donat i donarà suport als activistes que s'han vist afectats per aquesta acusació, però sobretot perquè cap dels que treballem per protegir la natura ens sentim sols davant l'adversitat.

CONTAMINACIÓ PER OZÓ TROPOSFÈRIC

Ecologistes en acció ha emès un comunicat alertant de l'augment de la contaminació per ozó troposfèric a causa de l'onada de calor i de les emissions provocades pel trànsit aeri, marítim, de carretera i la producció d'energia elèctrica en centrals tèrmiques.

Denuncia la passivitat de les administracions i la falta de transparència per advertir els ciutadans.

L'onada de calor dispara la contaminació per ozó

13/07/2022



La intensa onada de calor que està soffrint la península Ibèrica des del cap de setmana està provocant que es disparin els nivells d'ozó en l'aire, per efecte combinat de les elevades temperatures i de les emissions contaminants del trànsit rodador, el transport marítim i aeri i la producció més gran d'electricitat en centrals tèrmiques, per l'ús d'aire condicionat.

En la tercera part de les 500 estacions que mesuren ozó a Espanya s'està superant l'objectiu establert per la normativa per a protegir la salut. I a Andalusia, Castella-la Manxa, Catalunya, Extremadura i la Comunitat de Madrid portem ja gairebé una setmana per sobre del límit legal, davant la passivitat de les administracions autonòmiques i locals, que segueixen sense elaborar els preceptius plans de millora de la qualitat de l'aire respecte a l'ozó.

La màxima contaminació s'ha registrat fins al dia d'ahir en les estacions barcelonines de Tona i Vic i en les estacions madrilenyes de Coslada, Algete, San Martín de Valdeiglesias i Torrejón de Ardoz, així com en l'estació burgalesa de Medina de Pomar i l'alabesa de Valderejo, molt influenciades per la contaminació urbana de Barcelona, de Madrid i de Bilbao, respectivament. En totes elles s'ha superat el límit d'informació a la població, aconseguint un màxim de 194 micrograms d'ozó per metre cúbic d'aire, a Vic.

Només el litoral cantàbric i les Canàries s'estan deslliurant de moment de l'episodi de contaminació per ozó, la qual cosa posa de manifest la importància creixent del canvi climàtic en l'agreujament de les situacions d'elevada contaminació atmosfèrica a l'estiu, per la progressiva major freqüència, durada i virulència de les onades de calor estivals.

El valor objectiu per a la protecció de la salut humana està establert per la normativa en 120 micrograms d'ozó per metre cúbic d'aire, mesurats en períodes de vuit hores, i no haurà de superar-se més de vint-i-cinc dies a l'any. Pel seu costat, el límit d'informació a la població està fixat en 180 micrograms d'ozó per metre cúbic d'aire, com a mitjana horària.

La previsió de la superació del límit d'informació obliga les autoritats autonòmiques a advertir a les persones més sensibles a la contaminació atmosfèrica que es protegeixin evitant en les hores centrals del dia i al caient de la tarda qualsevol esforç físic i els exercicis a l'aire lliure. També han d'informar sobre la previsió d'evolució de la contaminació, les àrees afectades i la durada de l'episodi.

No obstant això, la Junta de Castella i Lleó, la Generalitat de Catalunya, la Comunitat de Madrid i el Govern Basc s'han limitat a difondre avisos rutinaris una vegada produïdes les superacions, que resulten insuficients per a protegir la salut de la població més afectada, com són les nenes i nens, les persones majors, les dones embarassades i les persones amb malalties cardiorespiratòries cròniques.

Pel seu costat, la superació del valor objectiu per a la protecció de la salut humana obliga a elaborar plans de millora de la qualitat de l'aire que redueixin de manera estructural els nivells estivals d'ozó, mitjançant la limitació de les emissions contaminants del transport i la indústria, especialment en els dies previs a episodis com l'actual.

Ecologistes en Acció denuncia que ni el Govern central ni els governs de les dotze comunitats autònomes en les quals en l'última dècada s'han incomplert els objectius legals d'ozó, han elaborat els preceptius plans de millora de la qualitat de l'aire per a reduir aquest contaminant, i quan formalment els han aprovat (com a Castella i Lleó i Extremadura) aquests plans s'han mostrat ineficaços per la falta d'ambició en les mesures previstes.

L'ozó troposfèric, també conegut com a ozó «dolent» per contraposició al de l'estratosfera, és un contaminant secundari produït per la reacció entre la llum solar i el diòxid de nitrogen i els hidrocarburs emesos pels automòbils i algunes indústries.

Per inhalació, provoca un increment del risc de malalties respiratòries agudes i reducció de la funció pulmonar, així com l'agreujament de patologies cardiovasculars. L'Agència Europea de Medi Ambient (AEMA) estima entre 1.500 i 1.800 les morts prematures anuals a Espanya produïdes a conseqüència de l'exposició a nivells d'ozó com els registrats aquests dies. L'ozó, a més de per a les persones, també és tòxic per a la vegetació, danyant els boscos i reduint la productivitat dels cultius.

TORTUGA CARETA

El GEPEC té un grup de voluntariat per trobar i vigilar els nius de tortuga careta. Els voluntaris van participar en l'alliberament d'exemplars de l'any passat.

Alliberem 14 cries de tortuga careta que van nèixer l'any passat a Calafell

Les cries de tortuga que van nèixer a Calafell han sigut alliberades després de formar part del programa head-starting durant un any

21/07/2022



L'estiu passat, el GEPEC-EdC vam custodiar a la platja de Calafell un niu de tortuga careta, una espècie vulnerable que a causa del canvi climàtic acut a litorals com el català per fer les seves postes d'ous. Aquest dimecres 20 de juliol, s'han alliberat 14 exemplars del niu custodiat. S'han col·locat a la mateixa ubicació on van nèixer per tal d'afavorir la seva tornada per a la futura reproducció.

Durant aquest any, les tortugues han format part d'un programa de cria en captivitat anomenat head-starting a les instal·lacions del centre de Conservació i Recuperació d'Animals Marins (CRAM). D'aquesta manera, s'ha fet un seguiment de la primera etapa de la vida de l'espècie. En aquest programa, les tortugues adquireixen les habilitats necessàries per a sobreviure al medi marí, aprenent a buscar i aconseguir el seu propi menjar i a reaccionar a situacions adverses que es poden trobar en llibertat.

La finalitat del head-starting és garantir que les cries arribin al mar amb les millors capacitats possibles per assegurar la seva supervivència. En ser alliberades després d'un any, el seu pes i mida també contribueixen a garantir aquests nivells.

Totes les tortugues alliberades compten amb un microxip per tal de conèixer el seu expedient en el cas de ser trobades de nou. A més, a 6 d'elles també se'ls ha col·locat un localitzador satel·lital per poder fer un seguiment i estudi de la seva ruta.

A l'alliberament hi ha estat convidat el voluntariat del GEPEC-EdC que va custodiar els 85 ous del niu de forma ininterrompuda durant diversos mesos de l'estiu passat. Durant la custòdia també es va fer una labor de conscienciació ciutadana, informant a més de 3.000 persones. El GEPEC-EdC volem mostrar el nostre agraïment amb les persones voluntàries implicades, sense vosaltres no hauria estat possible!

CALENDARI DE REUNIONS I ACTIVITATS DE L'ANT

Dilluns, 29 d'agost, a les 19 hores, a la masoveria de can Sostres. **Reunió del grup d'ornitologia.**

Dilluns, 29 d'agost, a les 19,30 hores, a la masoveria de can Sostres. **Reunió de junta directiva.**

Les reunions de la junta directiva de l'ANT són obertes a la participació de tots els membres de l'associació, amb veu i sense vot.

Les reunions del grup d'ornitologia són obertes a la participació de totes aquelles persones que tinguin interès en el món de les aus.

ACTIVITATS DE L'ANT

Diumenge, 7 d'agost, a les 18 hores, a la plaça de l'Església. **Passejada per observar els ocells del nostre entorn.** Cal avisar de l'assistència. T. 936890366.

Dimecres, 31 d'agost. Finalitza el termini per respondre a les dues fotografies corresponents al mes d'agost del **21è Concurs d'identificació fotogràfica d'aus.** Si voleu participar en aquest concurs, demaneu de rebre les fotografies per correu electrònic a l'adreça: salessergi@gmail.com

Dissabte, 10 de setembre, al matí, de les 8 a les 14 hores, al turó de la Bruguera. **Seguiment de la migració de les aus planejadors.**

Diumenge, 25 de setembre, a la tarda, de les 16 a les hores, al turó de la Bruguera. **Seguiment de la migració de les aus planejadors.**

NIU DE COTXA FUMADA



Quan els membres del grup d'ornitologia de l'ANT rebem consultes concretes sobre la localització de polls, sempre es dubta sobre quina és la solució millor. Portar-los a centre de recuperació o deixar-los en un lloc que sigui localitzable per als adults.

Explicquem un cas concret.

Aquest mes de juliol es va rebre la notificació que s'havia tret un niu de Cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*), amb tres polls i un ou sense eclosionar, del tub de l'extractor d'una cuina, que sortia al pati a cel obert d'un bloc de pisos, al centre urbà.

Es va aconsellar de deixar el niu a prop d'on s'havia tret. Però es va posar, en el mateix pis, a un balcó de la façana del carrer.

Tot i així, els adults continuaren alimentant els polls, al balcó,

durant uns quants dies, fins que aquests saltaren del niu i desaparegueren.

POLLS CAIGUTS DEL NIU I ANIMALS FERITS

Als membres de l'ANT sovint ens demanen consell sobre els casos de polls caiguts del niu o animals ferits. En el cas de joves que comencen a volar és millor no tocar-los del lloc on són, generalment encara són atesos pels pares. Si estan en un lloc no recomanable on poden ser depredats per gats i gossos o poden ser víctimes d'accident, només cal posar-los en un lloc elevat on estiguin fora de risc.

En cas necessari es pot trucar al telèfon **93.574.00.36** del servei central dels agents rurals que el passarien a recollir, o bé portar-lo al Centre de Recuperació que tingueu més a prop.

En l'últim cas consultat la persona col·laboradora va informar de que, a proposta del centre de recuperació, havia dipositat l'exemplar a l'Hospital Veterinari Molins, a Sant Vicenç dels Horts, que és obert les 24 hores del dia, els 365 dies de l'any, on passen a recollir-los els agents rurals. Donem l'adreça d'aquest centre privat perquè és el lloc més a prop on es poden deixar.

HOSPITAL VETERINARI MOLINS

Polígon Industrial Molí dels Frares, Carrer B, Nau 27, a prop de la Comissaria dels Mossos d'Esquadra.
08620-Sant Vicenç dels Horts hospital@hvmolins.com T. 936685753

Els centres següents pertanyen al Departament de Medi ambient de la Generalitat de Catalunya. Disposen de tot el necessari per a la recuperació i, si és possible, s'encarreguen de la seva posterior reintroducció.

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE TORREFERRUSSA

Crta. Sabadell / Sta. Perpètua Km 4,5
08130 Sta. Perpètua de Mogoda (Barcelona) – Tel.- 935600052

CENTRE DE RECUPERACIÓ DE VALLCALENT

Camí de Valcalent, 63
25003 Lleida – Tel.- 973267990

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Mas del Cortalet – 17486 Castelló d'Empúries (Girona) Tel.- 972454222

CENTRE DE RECUPERACIÓ DEL PARC NATURAL DEL DELTA DE L'EBRE

Plaça 20 de maig s/n - 43580 Deltebre (Tarragona) – Tel.- 977489511



MAPA D'ACCÉS A TORREFERRUSSA